ISSN 1725-2520

Den Europæiske Unions Tidende

L 344

48. årgang

Dansk udgave

Retsforskrifter

27. december 2005

Indhold

I *Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk*

★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2110/2005 af 14. december 2005 om adgang til Fællesskabets eksterne bistand** 1

★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2111/2005 af 14. december 2005 om opstilling af en fællesskabsliste over luftfartsselskaber med driftsforbud i Fællesskabet og oplysning til passagerer om det transporterende luftfartsselskabs identitet, samt ophævelse af artikel 9 i direktiv 2004/36/EF** (1) 15

★ **Rådets forordning (EF) nr. 2112/2005 af 21. november 2005 om adgang til EU's eksterne bistand** 23

★ **Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2113/2005/EF af 14. december 2005 om ændring af beslutning nr. 2256/2003/EF med henblik på forlængelse af programmet i 2006 til støtte for formidling af god praksis og overvågning af indførelsen af informations- og kommunikationsteknologi (IKT)** (1) 34

★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/82/EF af 14. december 2005 om ophævelse af Rådets direktiv 90/544/EØF om de frekvensbånd, der skal anvendes til samordnet indførelse af fælleseuropæisk landbaseret offentlig personsøgning i Fællesskabet** (1) 38

★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/84/EF af 14. december 2005 om 22. ændring af Rådets direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater (phthalater i legetøj og småbørnsartikler)** 40

★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/88/EF af 14. december 2005 om ændring af direktiv 2000/14/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om støjemission i miljøet fra maskiner til udendørs brug** (1) 44

(1) EØS-relevant tekst.

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

II *Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

2005/928/EF:

★ **Kommissionens beslutning af 20. december 2005 om harmonisering af frekvensbåndet 169,4-169,8125 MHz i Fællesskabet** *(meddelt under nummer K(2005) 5503)* [1] 47

Berigtigelser

★ **Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/44/EF af 7. september 2005 om harmoniserede flodinformationstjenester (RIS) på de indre vandveje i Fællesskabet (EUT L 255 af 30.9.2005)** 52

[1] EØS-relevant tekst.

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2110/2005
af 14. december 2005
om adgang til Fællesskabets eksterne bistand

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 179 og 181 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Metoden med direkte eller indirekte at binde ydelse af bistand til køb af varer og tjenesteydelser frembragt ved hjælp af den pågældende bistand i donorlandet nedbringer bistandens effektivitet og hænger ikke godt sammen med en udviklingspolitik til gavn for de fattige. Afbindingen af bistand er ikke et mål i sig selv, men bør anvendes som middel til at fremme andre elementer inden for fattigdomsbekæmpelsen såsom ejerskab, regional integration og kapacitetsopbygning, hvor der fokuseres på at give beføjelser til lokale og regionale leverandører af varer og tjenesteydelser i udviklingslandene.

(2) I marts 2001 vedtog Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings Komité for Udviklingsbistand (OECD/DAC) en henstilling om afbinding af offentlig udviklingsbistand til de mindst udviklede lande (»Recommendation on Untying Official Development Assistance to the Least Developed Countries«) ([3]). Medlemsstaterne vedtog denne henstilling, og Kommissionen anerkendte målsætningen for denne henstilling som rettesnor for Fællesskabets bistand.

(3) Den 14. marts 2002 drog Rådet (almindelige anliggender) på en parallel samling til Det Europæiske Råds møde i Barcelona som forberedelse til den internationale konference om udviklingsfinansiering i Monterrey den 18.-22. marts 2002 den konklusion, at Den Europæiske Union ville »gennemføre DAC's henstilling om afbinding af bistand til de mindst udviklede lande og fortsætte drøftelserne med henblik på yderligere afbinding af bilateral bistand. EU vil også overveje yderligere skridt til afbinding af Fællesskabets bistand, samtidig med at den eksisterende prispræference inden for EU-AVS-rammerne opretholdes.«

(4) Den 18. november 2002 vedtog Kommissionen en meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om »Afbinding: Forbedre bistandens effektivitet«. I denne meddelelse gjorde Kommissionen rede for sit syn på spørgsmålet og mulighederne for at føre det ovennævnte Barcelona-tilsagn ud i livet inden for EU's bistandssystem.

(5) I sin konklusion af 20. maj 2003 om afbinding af bistand fremhævede Rådet det nødvendige i en yderligere afbinding af Fællesskabets bistand. Det tilsluttede sig de detaljerede bestemmelser vedrørende den ovennævnte meddelelse og traf beslutning om de foreslåede valgmuligheder.

(6) Den 4. september 2003 bemærkede Europa-Parlamentet i sin ovennævnte beslutning om Kommissionens meddelelse ([4]), at det er nødvendigt med en yderligere afbinding af Fællesskabets bistand. Det støttede de detaljerede bestemmelser i den ovennævnte meddelelse og tilsluttede sig de foreslåede valgmuligheder. Det fremhævede det nødvendige i en yderligere debat med henblik på en forstærket afbinding på grundlag af supplerende undersøgelser og veldokumenterede forslag og krævede udtrykkeligt »en klar præference for lokalt og regionalt samarbejde, idet — i faldende orden — leverandører fra modtagerlandet, naboudviklingslande og andre udviklingslande prioriteres« for at styrke modtagerlandenes indsats for at forbedre deres egen produktion på nationalt, regionalt, lokalt og familiemæssigt plan, samt foranstaltninger, der har til formål at forbedre offentlighedens adgang til fødevarer og grundtjenester, der er i overensstemmelse med lokal sædvane og produktions- og handelssystemer.

([1]) EFT C 157 af 28.6.2005, s. 99.

([2]) Europa-Parlamentets udtalelse af 23.6.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 21.11.2005.

([3]) OECD/DAC 2001 Report, 2002, Volume 3, nr. 1, s. 46.

([4]) EUT C 76 E af 25.3.2004, s. 474.

(7) Det er nødvendigt at tage en lang række elementer i betragtning ved fastlæggelsen af adgangen til Fællesskabets eksterne bistand. I reglerne om berettigelse er personers adgang fastlagt i artikel 3. Reglerne om ansættelse af eksperter og om oprindelsesreglerne for leverancer og materialer indkøbt af berettigede personer er fastlagt i henholdsvis artikel 4 og 5. Definitionen af og gennemførelsesbestemmelserne vedrørende gensidighed er anført i artikel 6. Undtagelserne og disses gennemførelse er fastlagt i artikel 7. Særlige bestemmelser om foranstaltninger finansieret via en international eller en regional organisation eller samfinansieret med et tredjeland er fastlagt i artikel 8. Særlige bestemmelser med henblik på ydelse af humanitær bistand er fastlagt i artikel 9.

(8) I basisretsakterne vedrørende den eksterne bistand sammenholdt med bestemmelserne i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget [1], i det følgende benævnt »finansforordningen«, er adgangen til Fællesskabets eksterne bistand fastlagt. De ændringer af adgangen til Fællesskabets bistand, der følger af denne forordning, kræver ændringer af alle disse instrumenter. Samtlige ændringer af berørte basisretsakter er opført i bilag I til denne forordning.

(9) Ved tildeling af udbudskontrakter via et fællesskabsinstrument vil der blive taget særlig hensyn til overholdelse af Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) internationalt anerkendte grundlæggende arbejdsstandarder, f.eks. konventionerne om forsamlingsfrihed og retten til at indgå overenskomster, afskaffelse af tvunget eller pligtmæssigt arbejde, bekæmpelse af forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv og afskaffelse af børnearbejde.

(10) Ved tildeling af udbudskontrakter via et fællesskabsinstrument vil der blive taget særlig hensyn til overholdelse af følgende internationalt anerkendte miljøkonventioner: konventionen om den biologiske mangfoldighed fra 1992, Cartagena-protokollen om biosikkerhed fra 2000 og Kyoto-protokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer fra 1997 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

Ved denne forordning fastlægges reglerne for interesserede parters adgang til Fællesskabets eksterne bistandsinstrumenter, som finansieres via Den Europæiske Unions almindelige budget, som anført i bilag I.

Artikel 2

Definition

Ved fortolkningen af de i denne forordning benyttede udtryk henvises til finansforordningen og til Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget [2].

Artikel 3

Regler om berettigelse

1. Deltagelse i kontrakter om indkøb eller gavebistand finansieret via et fællesskabsinstrument er åben for alle juridiske personer, der er etablerede i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, i et officielt kandidatland som anerkendt af Det Europæiske Fællesskab eller i en stat, der er medlem af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

2. Deltagelse i kontrakter om indkøb eller gavebistand finansieret via et fællesskabsinstrument med tematisk anvendelsesområde som defineret i bilag I, del A, er åben for alle juridiske personer, der er etablerede i et udviklingsland, der er optaget på OECD's Komité for Udviklingsbistands liste i bilag II foruden dem, der allerede er nævnt som berettigede gennem det respektive instrument.

3. Deltagelse i kontrakter om indkøb eller gavebistand finansieret via et fællesskabsinstrument med geografisk anvendelsesområde som defineret i bilag I, del B, er åben for alle juridiske personer, der er etablerede i et udviklingsland, der er optaget på OECD's Komité for Udviklingsbistands liste i bilag II, og som udtrykkeligt er nævnt som berettigede, foruden dem, der allerede er nævnt som berettigede gennem det respektive instrument.

4. Deltagelse i kontrakter om indkøb eller gavebistand finansieret via et fællesskabsinstrument er åben for alle juridiske personer, der er etablerede i ethvert andet land end de i denne artikel i stk. 1, 2 og 3 nævnte, forudsat at der er sikret gensidig adgang til deres eksterne bistand i henhold til artikel 6.

5. Deltagelse i kontrakter om indkøb eller gavebistand finansieret via et fællesskabsinstrument er åben for internationale organisationer.

6. Ovennævnte bestemmelser er ikke til hinder for deltagelse af de kategorier af organisationer, der er berettigede til at få tildelt enhver kontrakt, og berører ikke undtagelsesbestemmelsen i artikel 114, stk. 1, i finansforordningen.

[1] EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

[2] EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 1261/2005 (EUT L 201 af 2.8.2005, s. 3).

Artikel 4

Eksperter

Eksperter, der ansættes af tilbudsgivere efter artikel 3 og 8, kan være af en hvilken som helst nationalitet. Denne artikel berører ikke de kvalitative og finansielle krav, der følger af Fællesskabets indkøbsregler.

Artikel 5

Oprindelsesregler

Alle leverancer og materialer, der indkøbes i henhold til en kontrakt finansieret via et fællesskabsinstrument, skal have deres oprindelse i Fællesskabet eller et berettiget land som fastlagt i artikel 3 og 7. I denne forordning forstås oprindelse således, som det er fastlagt i de relevante fællesskabsbestemmelser om oprindelsesregler til toldmæssige formål.

Artikel 6

Gensidighed i forhold til tredjelande

1. Gensidig adgang til Fællesskabets eksterne bistand indrømmes et land, der er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 3, stk. 4, forudsat at dette land indrømmer medlemsstaterne og det berørte modtagerland berettigelse på samme vilkår.

2. Indrømmelsen af gensidig adgang til Fællesskabets eksterne bistand baseres på en sammenligning af EU og andre donorer og finder sted på sektorniveau som fastlagt i OECD's Komité for Udviklingsbistands kategorier eller på landsniveau, hvad enten det er donor- eller modtagerland. Beslutningen om at indrømme et donorland denne gensidighed baseres på gennemsigtigheden, sammenhængen og proportionaliteten i denne donors bistand, herunder dens kvalitative og kvantitative egenart.

3. Gensidig adgang til Fællesskabets eksterne bistand fastlægges ved hjælp af en særlig afgørelse vedrørende et givet land eller en given regional landegruppe. En sådan afgørelse træffes i henhold til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen [1] ved hjælp af fremgangsmåderne og det relevante udvalg for den pågældende retsakt. Europa-Parlamentets ret til i medfør af afgørelsens artikel 7, stk. 3, at blive løbende underrettet skal overholdes fuldt ud. En sådan afgørelse er i kraft i mindst et år.

4. Gensidig adgang til Fællesskabets eksterne bistand i de mindst udviklede lande, jf. bilag II, indrømmes automatisk til de tredjelande, der er omhandlet i bilag III.

5. Der føres konsultationer med modtagerlandene som led i den procedure, der er beskrevet i stk. 1, 2 og 3.

Artikel 7

Undtagelser fra reglerne om berettigelse og oprindelse

1. I behørigt begrundede undtagelsestilfælde kan Kommissionen indrømme juridiske personer fra et land, der ikke er berettiget i henhold til artikel 3, berettigelse.

2. I behørigt begrundede undtagelsesfælde kan Kommissionen tillade indkøb af leverancer og materialer med oprindelse i et land, der ikke er berettiget i henhold til artikel 3.

3. Undtagelserne i stk. 1 og 2 kan begrundes med, at varerne og tjenesteydelserne ikke står til rådighed på de berørte landes markeder, at sagen er yderst hastende, eller at reglerne om berettigelse ville gøre det umuligt eller ekstremt vanskeligt at gennemføre et projekt, et program eller en foranstaltning.

Artikel 8

Aktiviteter, som involverer internationale organisationer eller samfinansiering

1. Når Fællesskabets finansiering vedrører en foranstaltning, som gennemføres via en international organisation, er deltagelse i de relevante kontraktlige procedurer åben for alle juridiske personer, der er berettigede i henhold til artikel 3, og for alle juridiske personer, der er berettigede i henhold til den pågældende organisations regler, idet det påses, at alle donorer behandles ens. De samme regler gælder for leverancer, materialer og eksperter.

2. Når Fællesskabets finansiering vedrører en foranstaltning, som samfinansieres med et tredjeland, der er omfattet af gensidighed som fastlagt i artikel 6, eller med en regional organisation eller en medlemsstat, er deltagelse i de relevante kontraktlige procedurer åben for alle juridiske personer, der er berettigede i henhold til artikel 3, og for alle juridiske personer, der er berettigede i henhold til reglerne i det pågældende tredjeland, den pågældende regionale organisation eller medlemsstat. De samme regler gælder for leverancer, materialer og eksperter.

3. I forbindelse med fødevarehjælpeaktioner finder denne artikel kun anvendelse på nødhjælpsaktioner.

Artikel 9

Humanitær bistand og ngo'er

1. I forbindelse med humanitær bistand i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand [2] og i forbindelse med bistand, der kanaliseres direkte via ngo'er i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1658/98 af 17. juli 1998 om samfinansiering med europæiske ikke-statslige udviklingsorganisationer (ngo) af foranstaltninger på områder af interesse for udviklingslandene [3], finder bestemmelserne i artikel 3 ikke anvendelse på de berettigelseskriterier, der er fastlagt for udvælgelse af modtagere af gavebistand.

[1] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

[2] EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

[3] EFT L 213 af 30.7.1998, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

2. Modtagerne af denne gavebistand omfattes af de i denne forordning fastsatte regler, når gennemførelsen af den humanitære foranstaltning, hvortil der ydes bistand, og bistand, der kanaliseres direkte via ngo'er i henhold til forordning (EF) nr. 1658/98, kræver indgåelse af indkøbskontrakter.

Artikel 10

Respekt for de centrale principper og styrkelse af lokale markeder

1. For at fremskynde fattigdomsbekæmpelsen gennem styrkelse af de lokale kapaciteter, markeder og indkøb skal der lægges særlig vægt på lokale og regionale indkøb i partnerlande.

2. Tilbudsgivere, der har fået tildelt en kontrakt, skal overholde de internationalt anerkendte grundlæggende arbejdsstandarder, som f.eks. ILO's grundlæggende arbejdsstandarder, konventionerne om forsamlingsfrihed og retten til at indgå overenskomster, afskaffelse af tvunget eller pligtmæssigt arbejde, afskaffelse af forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv og afskaffelse af børnearbejde.

3. Udviklingslandenes adgang til EU's eksterne bistand skal fremmes ved hjælp af alle former for teknisk bistand, som anses for passende.

Artikel 11

Gennemførelse af forordningen

Ved denne forordning ændres og reguleres de relevante dele af alle eksisterende fællesskabsinstrumenter, der er opført i bilag I. Kommissionen ændrer bilag II til IV til denne forordning fra tid til anden for at tage hensyn til ændringer i tekster fra OECD.

Artikel 12

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. december 2005.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
J. BORRELL FONTELLES	C. CLARKE
Formand	*Formand*

BILAG I

Der foretages følgende ændringer i de nedenfor anførte fællesskabsinstrumenter.

DEL A — Fællesskabsinstrumenter med tematisk anvendelsesområde

1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1568/2003 af 15. juli 2003 om støtte til bekæmpelse af fattigdomsbetingede sygdomme (hiv/aids, tuberkulose og malaria) i udviklingslande ([1]).

— I artikel 5, stk. 3, tilføjes følgende punktum:

»Deltagelse i kontraktlige procedurer, der gennemføres via en international organisation eller samfinansieres med et tredjeland, er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2110/2005 af 14. december 2005 om adgang til Fællesskabets eksterne bistand (*).

(*) EUT L 344 af 27.12.2005, s. 1.«

— Artikel 8, affattes således:

»*Artikel 8*

1. Berettigelsen til deltagelse i udbudsprocedurer i henhold til denne forordning fastlægges i henhold til reglerne om berettigelse og undtagelserne derfra, jf. forordning (EF) nr. 2110/2005.

2. Oprindelsen for leverancer og materialer indkøbt i henhold til denne forordning fastlægges i henhold til reglerne om oprindelse og undtagelserne derfra, jf. forordning (EF) nr. 2110/2005.«

2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1567/2003 af 15. juli 2003 om bistand til politikker og aktioner vedrørende reproduktiv og seksuel sundhed og dermed forbundne rettigheder i udviklingslandene ([2]).

— I artikel 5, stk. 3, tilføjes følgende punktum:

»Deltagelse i kontraktlige procedurer, der gennemføres via en international organisation eller samfinansieres med et tredjeland, er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2110/2005 af 14. december 2005 om adgang til Fællesskabets eksterne bistand (*).

(*) EUT L 344 af 27.12.2005, s. 1.«

— Artikel 8 affattes således:

»*Artikel 8*

1. Berettigelsen til deltagelse i udbudsprocedurer i henhold til denne forordning fastlægges i henhold til reglerne om berettigelse og undtagelserne derfra, jf. forordning (EF) nr. 2110/2005.

2. Oprindelsen for leverancer og materialer indkøbt i henhold til denne forordning fastlægges i henhold til reglerne om oprindelse og undtagelserne derfra, jf. forordning (EF) nr. 2110/2005.«

([1]) EUT L 224 af 6.9.2003, s. 7.
([2]) EUT L 224 af 6.9.2003, s. 1.

3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1724/2001 af 23. juli 2001 om aktion mod personelminer i udviklingslande ([1]).

— Artikel 4, stk. 2, affattes således:

»2. Berettigelsen til deltagelse i udbudsprocedurer i henhold til denne forordning fastlægges i henhold til reglerne om statsborgerskab og oprindelse og undtagelserne derfra, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2110/2005 af 14. december 2005 om adgang til Fællesskabets eksterne bistand (*).

(*) EUT L 344 af 27.12.2005, s. 1.«

— I artikel 8, stk. 2, tilføjes:

»Deltagelse i kontraktlige procedurer, der gennemføres via en international organisation eller samfinansieres med et tredjeland, er fastlagt i forordning (EF) nr. 2110/2005.«

4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2493/2000 af 7. november 2000 om foranstaltninger til fremme af fuld integrering af miljøaspektet i udviklingslandenes udviklingsproces ([2]).

— I artikel 5, stk. 3, tilføjes:

»Deltagelse i kontraktlige procedurer, der gennemføres via en international organisation eller samfinansieres med et tredjeland, er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2110/2005 af 14. december 2005 om adgang til Fællesskabets eksterne bistand (*).

(*) EUT L 344 af 27.12.2005, s. 1.«

— Artikel 8, stk. 8, affattes således:

»8. Berettigelsen til deltagelse i udbudsprocedurer i henhold til denne forordning fastlægges i henhold til reglerne om berettigelse og undtagelserne derfra, jf. forordning (EF) nr. 2110/2005.«

— Artikel 8, stk. 9, affattes således:

»9. Oprindelsen for leverancer og materialer indkøbt i henhold til denne forordning fastlægges i henhold til reglerne om oprindelse og undtagelserne derfra, jf. forordning (EF) nr. 2110/2005.«

5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2494/2000 af 7. november 2000 om foranstaltninger til fremme af bevarelse og bæredygtig forvaltning af tropiske skove og andre skove i udviklingslandene ([3]).

— I artikel 6, stk. 3, tilføjes følgende punktum:

»Deltagelse i kontraktlige procedurer, der gennemføres via en international organisation eller samfinansieres med et tredjeland, er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2110/2005 af 14. december 2005 om adgang til Fællesskabets eksterne bistand (*).

(*) EUT L 344 af 27.12.2005, s. 1.«

— Artikel 9, stk. 8, affattes således:

»8. Berettigelsen til deltagelse i udbudsprocedurer i henhold til denne forordning fastlægges i henhold til reglerne om berettigelse og undtagelserne derfra, jf. forordning (EF) nr. 2110/2005.«

([1]) EFT L 234 af 1.9.2001, s. 1.
([2]) EFT L 288 af 15.11.2000, s. 1.
([3]) EFT L 288 af 15.11.2000, s. 6.

— Artikel 9, stk. 9, affattes således:

»9. Oprindelsen for leverancer og materialer indkøbt i henhold til denne forordning fastlægges i henhold til reglerne om oprindelse og undtagelserne derfra, jf. forordning (EF) nr. 2110/2005.«

6) Rådets forordning (EF) nr. 975/1999 af 29. april 1999 om kravene til gennemførelsen af udviklingssamarbejdsaktioner, der bidrager til de generelle mål om udvikling og befæstelse af demokratiet og af retsstaten samt respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder ([1]).

— Artikel 5 affattes således:

»*Artikel 5*

Berettigelsen til kontrakter om gavebistand fastlægges i henhold til reglerne om berettigelse og undtagelserne derfra, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2110/2005 af 14. december 2005 om adgang til Fællesskabets eksterne bistand ([*]).

([*]) EUT L 344 af 27.12.2005, s. 1.«

— Artikel 8 affattes således:

»*Artikel 8*

1. Berettigelsen til deltagelse i udbudsprocedurer i henhold til denne forordning fastlægges i henhold til reglerne om berettigelse og undtagelserne derfra, jf. forordning (EF) nr. 2110/2005.

2. Oprindelsen for leverancer og materialer indkøbt i henhold til denne forordning fastlægges i henhold til reglerne om oprindelse og undtagelserne derfra, jf. forordning (EF) nr. 2110/2005.«

7) Rådets forordning (EF) nr. 2836/98 af 22. december 1998 om integrering af kønsaspektet i udviklingssamarbejdet ([2]).

— I artikel 5, stk. 4, tilføjes:

»Deltagelse i kontraktlige procedurer, der gennemføres via en international organisation eller samfinansieres med et tredjeland, er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2110/2005 af 14. december 2005 om adgang til Fællesskabets eksterne bistand ([*]).

([*]) EUT L 344 af 27.12.2005, s. 1.«

— Artikel 7, stk. 6, affattes således:

»6. Berettigelsen til deltagelse i udbudsprocedurer i henhold til denne forordning fastlægges i henhold til reglerne om berettigelse og undtagelserne derfra, jf. forordning (EF) nr. 2110/2005.«

— Artikel 7, stk. 7, affattes således:

»7. Oprindelsen for leverancer og materialer indkøbt i henhold til denne forordning fastlægges i henhold til reglerne om oprindelse og undtagelserne derfra, jf. forordning (EF) nr. 2110/2005.«

([1]) EFT L 120 af 8.5.1999, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2240/2004 (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 3).

([2]) EFT L 354 af 30.12.1998, s. 5. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

8) Rådets forordning (EF) nr. 1658/98 af 17. juli 1998 om samfinansiering med europæiske ikke-statslige udviklingsorganisationer (ngo) af foranstaltninger på områder af interesse for udviklingslandene ([1]).

— Artikel 3, stk. 1, andet led, affattes således:

»— de skal have deres sæde i et berettiget land, idet dette sæde skal fungere som reelt center for al beslutningstagning vedrørende de samfinansierede foranstaltninger, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2110/2005 af 14. december 2005 om adgang til Fællesskabets eksterne bistand ([*]).

([*]) EUT L 344 af 27.12.2005, s. 1.«

— Artikel 3, stk. 1, tredje led, affattes således:

»— hovedparten af deres finansielle midler skal have oprindelse i et berettiget land jf. forordning (EF) nr. 2110/2005.«

— I artikel 3 tilføjes et nyt stykke:

»3. Oprindelsen for leverancer og materialer indkøbt i henhold til denne forordning fastlægges i henhold til reglerne om oprindelse og undtagelserne derfra, jf. forordning (EF) nr. 2110/2005.«

9) Rådets forordning (EF) nr. 2046/97 af 13. oktober 1997 om Nord-Syd-samarbejde vedrørende bekæmpelse af narkotika og narkotikamisbrug ([2]).

— Artikel 5 affattes således:

»*Artikel 5*

De samarbejdspartnere, der kan få finansiel bistand i henhold til denne forordning, er regionale og internationale organisationer, navnlig UNDCP, ikke-statslige organisationer, regeringskontorer og organer på nationalt, regionalt og lokalt plan, lokalsamfundsbaserede organisationer, institutter og offentlige og private institutioner og aktører. Berettigelsen til kontrakter fastlægges i henhold til reglerne om berettigelse og undtagelserne derfra jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2110/2005 af 14. december 2005 om adgang til Fællesskabets eksterne bistand ([*]).

([*]) EUT L 344 af 27.12.2005, s. 1.«

— I artikel 6, stk. 5, tilføjes følgende punktum:

»Deltagelse i kontraktlige procedurer, der gennemføres via en international organisation eller samfinansieres med et tredjeland, er fastlagt i forordning (EF) nr. 2110/2005.«

— Artikel 9, stk. 7, affattes således:

»7. Berettigelsen til deltagelse i udbudsprocedurer i henhold til denne forordning fastlægges i henhold til reglerne om berettigelse og undtagelserne derfra, jf. forordning (EF) nr. 2110/2005.«

— Artikel 9, stk. 8, affattes således:

»8. Oprindelsen for leverancer og materialer indkøbt i henhold til denne forordning fastlægges i henhold til reglerne om oprindelse og undtagelserne derfra, jf. forordning (EF) nr. 2110/2005.«

([1]) EFT L 213 af 30.7.1998, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.
([2]) EFT L 287 af 21.10.1997, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

10) Rådets forordning (EF) nr. 2258/96 af 22. november 1996 om rehabiliterings- og genopbygningsforanstaltninger til fordel for udviklingslandene [1].

— I artikel 4, stk. 4, tilføjes følgende punktum:

»Deltagelse i kontraktlige procedurer, der gennemføres via en international organisation eller samfinansieres med et tredjeland, er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2110/2005 af 14. december 2005 om adgang til Fællesskabets eksterne bistand (*).

(*) EUT L 344 af 27.12.2005, s. 1.«

— Artikel 6, stk. 7, affattes således:

»7. Berettigelsen til deltagelse i udbudsprocedurer i henhold til denne forordning fastlægges i henhold til reglerne om berettigelse og undtagelserne derfra, jf. forordning (EF) nr. 2110/2005.«

— Artikel 6, stk. 8, affattes således:

»8. Oprindelsen for leverancer og materialer indkøbt i henhold til denne forordning fastlægges i henhold til reglerne om oprindelse og undtagelserne derfra, jf. forordning (EF) nr. 2110/2005.«

11) Rådets forordning (EF) nr. 1292/96 af 27. juni 1996 om fødevarehjælpspolitik og fødevarehjælpsforvaltning og om særlige aktioner til støtte for fødevaresikkerheden [2].

— Artikel 9 affattes således:

»*Artikel 9*

1. De lande, der kan modtage fællesskabsbistand til de i denne forordning omhandlede foranstaltninger, er anført i bilaget. Inden for denne ramme vil de fattigste befolkningsgrupper og lavindkomstlande med alvorligt fødevareunderskud blive prioriteret højest.

Rådet, der på forslag af Kommissionen træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan ændre denne liste.

Berettigelsen til kontrakter fastlægges i henhold til reglerne om berettigelse og undtagelserne derfra jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2110/2005 af 14. december 2005 om adgang til Fællesskabets eksterne bistand (*).

2. Ikke-statslige non-profit-organisationer (ngo'er), der direkte eller indirekte kan modtage fællesskabsfinansiering til iværksættelse af aktioner, der er fastsat i denne forordning, skal opfylde følgende kriterier:

a) de skal have status af selvstændige organisationer i et berettiget land i henhold til gældende lovgivning i pågældende land

b) de skal have hovedsæde i en berettiget stat. Hovedsædet skal være det faktiske centrum for alle beslutninger vedrørende samfinansierede aktioner

c) de skal godtgøre, at de er i stand til at gennemføre fødevarehjælpsaktioner på tilfredsstillende måde, navnlig ved:

— deres administrative og finansielle forvaltningskapacitet

— deres tekniske og logistiske kapacitet i forhold til den planlagte aktion

— resultater af aktioner iværksat af de pågældende ngo'er, især med finansiering fra Fællesskabet eller medlemsstaterne

[1] EFT L 306 af 28.11.1996, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.
[2] EFT L 166 af 5.7.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

— erfaring inden for fødevarehjælp og fødevaresikkerhed

— tilstedeværelse i modtagerlandet og kendskab til dette eller til udviklingslande

d) de skal have forpligtet sig til at overholde Kommissionens betingelser for tildeling af fødevarehjælp.

(*) EUT L 344 af 27.12.2005, s. 1.«

— I artikel 10, stk. 2, tilføjes følgende punktum:

»Deltagelse i kontraktlige procedurer, der gennemføres via en international organisation eller samfinansieres med et tredjeland, er fastlagt i forordning (EF) nr. 2110/2005.«

— Artikel 11, stk. 1, affattes således:

»1. Varerne tilvejebringes i modtagerlandet eller i et af udviklingslandene (der er opført i bilaget), som om muligt tilhører samme geografiske region som modtagerlandet. Oprindelsen for leverancer og materialer indkøbt i henhold til denne forordning fastlægges i henhold til reglerne om oprindelse og undtagelserne derfra jf. forordning (EF) nr. 2110/2005.«

— Artikel 11, stk. 3, udgår.

— Artikel 11, stk. 4, bliver artikel 11, stk. 3.

— Artikel 17, første afsnit, affattes således:

»Berettigelsen til deltagelse i udbudsprocedurer i henhold til denne forordning fastlægges i henhold til reglerne om berettigelse og undtagelserne derfra, jf. forordning (EF) nr. 2110/2005.«

DEL B — EU-instrumenter med geografisk anvendelsesområde

12) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 257/2001 af 22. januar 2001 om iværksættelse af foranstaltninger til økonomisk og social udvikling i Tyrkiet [1].

— I artikel 5, stk. 5, tilføjes følgende punktum:

»Deltagelse i kontraktlige procedurer, der gennemføres via en international organisation eller samfinansieres med et tredjeland, fastlægges yderligere i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2110/2005 af 14. december 2005 om adgang til Fællesskabets eksterne bistand (*).

(*) EUT L 344 af 27.12.2005, s. 1.«

— I artikel 6, stk. 7, tilføjes følgende punktum:

»Berettigelsen til deltagelse i udbudsprocedurer i henhold til denne forordning fastlægges yderligere i henhold til reglerne om berettigelse og undtagelserne derfra, jf. forordning (EF) nr. 2110/2005.«

— I artikel 6, stk. 8, tilføjes følgende punktum:

»Oprindelsen for leverancer og materialer indkøbt i henhold til denne forordning fastlægges yderligere i henhold til reglerne om oprindelse og undtagelserne derfra, jf. forordning (EF) nr. 2110/2005.«

[1] EFT L 39 af 9.2.2001, s. 1.

13) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2130/2001 af 29. oktober 2001 om foranstaltninger på området bistand til hjemstedsfordrevne i udviklingslandene i Asien og Latinamerika ([1]).

— I artikel 7, stk. 3, tilføjes følgende punktum:

»Deltagelse i kontraktlige procedurer, der gennemføres via en international organisation eller samfinansieres med et tredjeland, fastlægges yderligere i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2110/2005 af 14. december 2005 om adgang til Fællesskabets eksterne bistand (*).

(*) EUT L 344 af 27.12.2005, s. 1.«

— Artikel 10, stk. 2, affattes således:

»2. Fællesskabets støtte kan ydes til de partnere, der har hjemsted i et land, der er berettiget i henhold til denne forordning såvel som i henhold til forordning (EF) nr. 2110/2005, idet nævnte hjemsted skal udgøre det faktiske center for ledelsen af de foranstaltninger, der vedrører deres virksomhed. Undtagelsesvis kan et sådant hjemsted befinde sig i et andet tredjeland.«

— I artikel 13, stk. 1, tilføjes følgende punktum:

»Berettigelsen til deltagelse i udbudsprocedurer i henhold til denne forordning fastlægges yderligere i henhold til reglerne om berettigelse og undtagelserne derfra, jf. forordning (EF) nr. 2110/2005.«

— I artikel 13, stk. 2, tilføjes følgende punktum:

»Oprindelsen for leverancer og materialer indkøbt i henhold til denne forordning fastlægges yderligere i henhold til reglerne om oprindelse og undtagelserne derfra, jf. forordning (EF) nr. 2110/2005.«

14) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1726/2000 af 29. juni 2000 om udviklingssamarbejde med Sydafrika ([2]).

— Artikel 7, stk. 6, affattes således:

»6. Berettigelsen til deltagelse i udbudsprocedurer i henhold til denne forordning fastlægges i henhold til reglerne om berettigelse og undtagelserne derfra jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2110/2005 af 14. december 2005 om adgang til Fællesskabets eksterne bistand (*).

(*) EUT L 344 af 27.12.2005, s. 1.«

— Artikel 7, stk. 7, affattes således:

»7. Oprindelsen for leverancer og materialer indkøbt i henhold til denne forordning fastlægges i henhold til reglerne om oprindelse og undtagelserne derfra, jf. forordning (EF) nr. 2110/2005.«

15) Rådets forordning (EF) nr. 1734/94 af 11. juli 1994 om finansielt og fagligt samarbejde med Vestbredden og Gazastriben ([3]).

— I artikel 2, stk. 4, tilføjes følgende punktum:

»Deltagelse i kontraktlige procedurer, der gennemføres via en international organisation, fastlægges yderligere i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2110/2005 af 14. december 2005 om adgang til Fællesskabets eksterne bistand (*).

(*) EUT L 344 af 27.12.2005, s. 1.«

([1]) EFT L 287 af 31.10.2001, s. 3. Ændret ved forordning (EF) nr. 107/2005 (EUT L 23 af 26.1.2005, s. 1).

([2]) EFT L 198 af 4.8.2000, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1934/2004 (EUT L 338 af 13.11.2004, s. 1).

([3]) EFT L 182 af 16.7.1994, s. 4. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 669/2004 (EUT L 105 af 14.4.2004, s. 1).

BILAG II

Komité for Udviklingsbistands liste over modtagere af bistand — pr. 1. januar 2003

Del I: Udviklingslande og -territorier (offentlig udviklingsbistand)					Del II: Lande og territorier i overgangssituation (offentlig bistand)	
Mindst udviklede lande	Andre lavindkomstlande (BNI per capita < 745 USD i 2001)	Mellemindkomstlande, nedre tranche (BNI per capita 746-2 975 USD i 2001)	Mellemindkomstlande, øvre tranche (BNI per capita 2 976-9 205 USD i 2001)	Højindkomstlande (BNI per capita > 9 206 USD i 2001)	Lande i Central- og Østeuropa/de nye uafhængige stater i det tidligere Sovjetunionen	Mere avancerede udviklingslande og -territorier
Afghanistan Angola Bangladesh Benin Bhutan Burkina Faso Burundi Cambodja Den Centralafrikanske Republik Comorerne Den Demokratiske Republik Congo Djibouti Eritrea Etiopien Gambia Guinea Guinea-Bissau Haiti Kap Verde Kiribati Laos Lesotho Liberia Madagaskar Malawi Maldiverne Mali Mauretanien Mozambique Myanmar Nepal Niger Rwanda Salomonøerne Samoa Sao Tomé og Principe Senegal Sierra Leone Somalia Sudan Tanzania Tchad Timor-Leste Togo Tuvalu Uganda Vanuatu Yemen Zambia Ækvatorialguinea	Armenien (*) Aserbajdsjan (*) Cameroun Côte d'Ivoire Georgien (*) Ghana Indien Indonesien Kenya Kirgisistan (*) Korea, Den Demokratiske Folkerepublik Moldova (*) Mongoliet Nicaragua Nigeria Pakistan Papua Ny Guinea Republikken Congo Tadsjikistan (*) Usbekistan (*) Vietnam Zimbabwe	Albanien (*) Algeriet Belize Bolivia Bosnien-Hercegovina Colombia Cuba Dominikanske Republik Ecuador Egypten El Salvador Fiji Filippinerne Guatemala Guyana Honduras Irak Iran Jamaica Jordan Kasakhstan (*) Kina Makedonien (Den Tidligere Jugoslaviske republik) Marokko Marshalløerne Mikronesien, forenede stater Namibia Niue Paraguay Peru Saint Vincent og Grenadinerne Serbien og Montenegro Sri Lanka Surinam Swaziland Sydafrika Syrien Thailand Tokelau (**) Tonga Tunesien Turkmenistan (*) Tyrkiet Wallis og Futuna (**) Zoner under palæstinensisk administration	Botswana Brasilien Chile Cookøerne Costa Rica Dominica Gabon Grenada Kroatien Libanon Malaysia Mauritius Mayotte (**) Nauru Panama Saint Helena (**) Saint Lucia Venezuela Tærskel for adgang til lån fra Verdensbanken (5 185 USD i 2001) Anguilla (**) Antigua og Barbuda Argentina Barbados Mexico Montserrat (**) Oman Palau Saint Christopher og Nevis Saudi-Arabien Seychellerne Trinidad og Tobago Turks- og Caicosøerne (**) Uruguay	Bahrain	Belarus (*) Bulgarien (*) Estland (*) Letland (*) Litauen (*) Polen (*) Rumænien (*) Usland (*) Slovakiet (*) Tjekkiet (*) Ukraine (*) Ungarn (*)	Aruba (**) Bahamas Bermuda (**) Britiske jomfruøer (**) Brunei Caimanøerne (**) Cypern Falklandsøerne (**) Forenede Arabiske Emirater Fransk Polynesien (**) Gibraltar (**) Hongkong, Kina (**) Israel Kinesisk Taipei Korea Kuwait Libyen Macao (**) Malta Nederlandske Antiller (*) Ny Kaledonien (**) Qatar Singapore Slovenien

(*) Landene i Central- og Østeuropa og de nye uafhængige stater i det tidligere Sovjetunionen.
(**) Territorium.

BILAG III

LISTE OVER OECD'S KOMITÉ FOR UDVIKLINGSBISTANDS MEDLEMMER

Australien, Belgien, Canada, Danmark, Amerikas Forenede Stater, Det Forenede Kongerige, Europa-Kommissionen, Finland, Frankrig, Grækenland, Irland, Italien, Japan, Luxembourg, Nederlandene, New Zealand, Norge, Portugal, Schweiz, Spanien, Sverige, Tyskland, Østrig.

BILAG IV

Uddrag af henstilling fra Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings Komité for Udviklingsbistand (OECD/DAC) om afbinding af offentlig udviklingsbistand til de mindst udviklede lande (»Recommendation on Untying Official Development Assistance to the Least Developed Countries«), marts 2001

II. **Gennemførelse**

a) Dækning

7. Afbinding er en kompliceret proces. Det er nødvendigt med forskellige approacher for forskellige kategorier offentlig udviklingsbistand, og medlemsstaternes foranstaltninger til gennemførelse af henstillingen vil både variere med hensyn til dækning og timing. På denne baggrund vil medlemmerne af DAC i videst mulig udstrækning afbinde deres offentlige udviklingsbistand til de mindst udviklede lande i overensstemmelse med kriterierne og procedurerne i denne henstilling:

   i) Medlemmerne af DAC er enige om senest den 1. januar 2002 at afbinde deres offentlige udviklingsbistand til de mindst udviklede lande på følgende områder: betalingsbalance- og strukturtilpasningsstøtte, gældseftergivelse, programbistand i en eller flere sektorer, investeringsstøtte til projekter, import- og råvarestøtte, markedsmæssige kontrakter om tjenesteydelser og offentlig udviklingsbistand til ikke-statslige organisationer i forbindelse med indkøbsrelaterede aktiviteter.

   ii) For så vidt angår investeringsrelateret fagligt samarbejde og fritstående fagligt samarbejde, anerkendes det, at den politik, som medlemmerne af DAC fører, under skyldig hensyntagen til målene og principperne for denne henstilling kan være ledet af betydningen af at fastholde en grundlæggende følelse af nationalt engagement i donorlandene ved siden af målet om at inddrage partnerlandenes ekspertise. Fritstående fagligt samarbejde falder ikke ind under henstillingens anvendelsesområde.

   iii) For så vidt angår fødevarehjælp, anerkendes det, at den politik, som medlemmerne af DAC fører, under skyldig hensyntagen til målene og principperne for denne henstilling kan være ledet af drøftelser og aftaler i andre internationale fora vedrørende tilvejebringelse af fødevarehjælp.

8. Denne henstilling gælder ikke for aktiviteter på mindre end 700 000 SDR (130 000 SDR, hvis der er tale om investeringsrelateret fagligt samarbejde).

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2111/2005

af 14. december 2005

om opstilling af en fællesskabsliste over luftfartsselskaber med driftsforbud i Fællesskabet og oplysning til passagerer om det transporterende luftfartsselskabs identitet, samt ophævelse af artikel 9 i direktiv 2004/36/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg [1],

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 [2] og

ud fra følgende betragtninger:

(1) På lufttransportområdet bør handling fra Fællesskabets side først og fremmest sigte mod at sikre passagererne vidtgående beskyttelse mod sikkerhedsrisici. Derudover bør der tages fuldt hensyn til forbrugerbeskyttelseskrav i almindelighed.

(2) En fællesskabsliste over luftfartsselskaber, der ikke opfylder relevante sikkerhedskrav, bør stilles til passagerernes rådighed for at sikre størst mulig gennemsigtighed. Denne fællesskabsliste bør være baseret på fælles kriterier fastlagt på fællesskabsplan.

(3) De luftfartsselskaber, der er opført på denne fællesskabsliste, bør være underlagt et driftsforbud. De driftsforbud, der er anført på fællesskabslisten, bør finde anvendelse på medlemsstaternes område, hvor traktaten finder anvendelse.

(4) Luftfartsselskaber, der ikke har trafikrettigheder i en eller flere medlemsstater, kan ikke desto mindre flyve til og fra Fællesskabet, hvis deres fly med eller uden besætning er leaset af selskaber, der har sådanne rettigheder. Der bør fastsættes bestemmelser, således at et driftsforbud, der er anført på fællesskabslisten, også gælder for sådanne luftfartsselskaber, da de ellers vil kunne flyve i Fællesskabet uden at opfylde de relevante sikkerhedsnormer.

(5) Et luftfartsselskab, der har driftsforbud, vil kunne få tilladelse til at udøve trafikrettigheder ved at bruge fly, som er leaset med besætning (»wet leaset«) af et luftfartsselskab, der ikke har driftsforbud, forudsat at de relevante sikkerhedsnormer er opfyldt.

(6) Proceduren for ajourføring af fællesskabslisten bør åbne mulighed for, at der kan træffes hurtige afgørelser med henblik på at skaffe relevante og ajourførte sikkerhedsoplysninger til flypassagerer, og sikre, at luftfartsselskaber, der har afhjulpet sikkerhedsmangler, slettes af listen så hurtigt som muligt. Samtidig bør procedurerne respektere luftfartsselskabernes ret til forsvar, og de bør ikke berøre internationale aftaler og konventioner, som medlemsstaterne eller Fællesskabet er parter i, især Chicago-konventionen angående international civil luftfart fra 1944. Gennemførelsesbestemmelserne for procedurespørgsmål, som skal vedtages af Kommissionen, bør især tage hensyn til disse krav.

(7) Når et luftfartsselskab har fået driftsforbud, bør der træffes relevante foranstaltninger for at hjælpe det pågældende luftfartsselskab med at afhjælpe de mangler, der førte til det pågældende forbud.

(8) I særlige tilfælde bør medlemsstaterne have tilladelse til at træffe ensidige foranstaltninger. I nødstilfælde, og når de stilles over for uforudsete sikkerhedsproblemer, bør medlemsstaterne have mulighed for straks at udstede driftsforbud for deres eget område. Desuden bør medlemsstaterne, hvis Kommissionen har besluttet ikke at opføre et luftfartsselskab på fællesskabslisten, også kunne udstede eller opretholde et driftsforbud i forbindelse med et sikkerhedsproblem, som ikke eksisterer i andre medlemsstater. Medlemsstaterne bør i Fællesskabets interesse og for at sikre en fælles holdning til luftfartssikkerhed gøre begrænset brug af disse muligheder. Dette bør ikke berøre artikel 8 i Rådets forordning (EØF) nr. 3922/91 af 16. december 1991 om harmonisering af tekniske krav og administrative procedurer inden for civil luftfart [3] og artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1592/2002 af 15. juli 2002 om fælles regler for civil luftfart og om oprettelse af et europæisk luftfartssikkerhedsagentur [4].

---

[1] Udtalelse af 28.9.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

[2] Europa-Parlamentets udtalelse af 16.11.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 5.12.2005.

[3] EFT L 373 af 31.12.1991, s. 4. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2871/2000 (EFT L 333 af 29.12.2000, s. 47).

[4] EFT L 240 af 7.9.2002, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1701/2003 (EUT L 243 af 27.9.2003, s. 5).

(9) Sikkerhedsoplysninger om luftfartsselskaberne bør offentliggøres på en effektiv måde, f.eks. på internettet.

(10) For at selskaberne og passagererne skal få størst muligt udbytte af konkurrenceforholdene i lufttransportsektoren, er det vigtigt, at forbrugerne får alle nødvendige oplysninger til, at de kan træffe valg på et oplyst grundlag.

(11) Identiteten på det luftfartsselskab, der faktisk udfører en given flyvning, er en væsentlig oplysning. Men forbrugere, der indgår en transportkontrakt, som kan omfatte både en udgående flyvning og en returflyvning, oplyses ikke altid om identiteten på det faktisk transporterende luftfartsselskab.

(12) Efter Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure [1], skal forbrugerne have visse oplysninger, herunder dog ikke oplysning om det transporterende luftfartsselskabs identitet.

(13) Rådets forordning (EØF) nr. 2299/89 af 24. juli 1989 om en adfærdskodeks for edb-reservationssystemer (CRS) [2] giver forbrugere, der bestiller billet via et CRS, ret til oplysning om identiteten på det transporterende luftfartsselskab. Inden for ruteflyvning indebærer luftfartsselskabers praksis med at anvende wet lease eller fælles rutenummer, hvor bestilling er foregået uden om et CRS, at der opstår situationer, hvor det luftfartsselskab, der har solgt flyvningen i eget navn, ikke selv udfører den, og hvor passagererne ikke på nuværende tidspunkt har noget lovfæstet krav på at få oplyst identiteten på det luftfartsselskab, der faktisk udfører en given flyvning.

(14) Denne praksis øger fleksibiliteten og muliggør bedre betjening af passagererne. Desuden kan ændringer i sidste øjeblik af især tekniske årsager ikke helt undgås og bidrager også til øget sikkerhed i lufttrafikken. Hensynet til denne fleksibilitet bør imidlertid afvejes med kontrollen af, at de selskaber, som rent faktisk gennemfører flyvningerne, opfylder sikkerhedskravene og med hensynet til gennemsigtighed for forbrugerne med henblik på at sikre deres ret til at træffe et valg på et fyldestgørende grundlag. Der bør tilstræbes en rimelig balance mellem luftfartsselskabernes kommercielle levedygtighed og passagerernes adgang til oplysninger.

(15) Luftfartsselskaberne bør tilstræbe gennemsigtighed for passagererne i forbindelse med sikkerhedsoplysninger. Offentliggørelse af sådanne oplysninger vil være med til at øge passagerernes bevidsthed om, hvor pålidelige luftfartsselskaberne er for så vidt angår sikkerhed.

(16) Luftfartsselskaberne bør have pligt til at indberette sikkerhedsmangler til de nationale luftfartsmyndigheder og til straks at afhjælpe sådanne mangler. Det bør forventes, at flybesætninger og lufthavnspersonale træffer passende foranstaltninger, når de får kendskab til indlysende sikkerhedsmangler. Det ville ikke være i luftfartssikkerhedens interesse, hvis det pågældende personale straffes for dette, jf. artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/42/EF af 13. juni 2003 om indberetning af hændelser inden for civil luftfart [3].

(17) Bortset fra de situationer, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser [4], bør de berørte passagerer have ret til refusion eller til omlægning af rejsen i visse specifikke situationer, der er omfattet af nærværende forordnings anvendelsesområde, hvis der er en tilstrækkelig tæt forbindelse til Fællesskabet.

(18) Ud over de bestemmelser, der er fastsat i denne forordning, bør konsekvenserne af ændringer i det transporterende luftfartsselskabs identitet for udførelsen af transportkontrakten være underlagt medlemsstaternes lovgivning om kontrakter og relevant fællesskabslovgivning, især direktiv 90/314/EØF og Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler [5].

(19) Denne forordning er et led i en lovgivningsprocedure med henblik på en effektiv og konsekvent politik til forbedring af luftfartssikkerheden i Fællesskabet, hvori Det Europæiske Luftfartsikkerhedsagentur spiller en vigtig rolle. Gennem en styrkelse af dette agenturs beføjelser, f.eks. vedrørende tredjelandes fly, kan dets rolle i henhold til denne forordning styrkes yderligere. Der bør især lægges vægt på at højne kvaliteten og øge antallet af flysikkerhedsinspektioner og harmonisere disse inspektioner.

(20) I tilfælde af en sikkerhedsrisiko, som de berørte medlemsstater ikke har afhjulpet, bør Kommissionen have mulighed for straks at vedtage foranstaltninger af midlertidig karakter. I sådanne tilfælde bør det udvalg, der bistår Kommissionen i dens arbejde i henhold til denne forordning, handle efter rådgivningsproceduren i artikel 3 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen [6].

[1] EFT L 158 af 23.6.1990, s. 59.

[2] EFT L 220 af 29.7.1989, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 323/1999 (EFT L 40 af 13.2.1999, s. 1).

[3] EUT L 167 af 4.7.2003, s. 23.

[4] EUT L 46 af 17.2.2004, s. 1.

[5] EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29.

[6] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

(21) I alle andre tilfælde bør det udvalg, der bistår Kommissionen i dens arbejde i henhold til denne forordning, handle efter forskriftsproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF.

(22) For at undgå uklarhed mellem denne forordning og artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/36/EF af 21. april 2004 om sikkerhed forbundet med tredjelandes luftfartøjer, der benytter Fællesskabets lufthavne [1], bør denne artikel ophæves, således at der skabes retssikkerhed.

(23) Medlemsstaterne bør fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne i kapitel III i denne forordning og sikre, at disse sanktioner anvendes. Sådanne sanktioner kan være af civilretlig eller administrativ art og bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

(24) Kommissionen bør analysere, hvordan forordningen anvendes, og efter en tilstrækkelig lang periode aflægge rapport om, hvor effektive dens bestemmelser har været.

(25) Enhver kompetent civil luftfartsmyndighed i Fællesskabet kan beslutte, at luftfartsselskaber, herunder dem, der ikke flyver til og fra de medlemsstaters område, hvor traktaten gælder, kan anmode denne myndighed om at underkaste det pågældende luftfartsselskab en systematisk kontrol med henblik på at vurdere sandsynligheden for, at det vil opfylde de relevante sikkerhedsnormer.

(26) Denne forordning bør ikke hindre medlemsstaterne i på nationalt plan og i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen at indføre et kvalitetsmærkningssystem for luftfartsselskaber, hvor kriterierne omfatter andre hensyn end de sikkerhedsmæssige minimumskrav.

(27) En ordning vedrørende udvidet samarbejde om anvendelsen af lufthavnen i Gibraltar blev vedtaget i London den 2. december 1987 af Kongeriget Spanien og Det Forenede Kongerige i form af en fælles erklæring fra de to landes udenrigsministre. Denne ordning er endnu ikke iværksat —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

[1] EUT L 143 af 30.4.2004, s. 76.

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

1. Denne forordning fastsætter regler:

a) om etablering og offentliggørelse af en fællesskabsliste, baseret på fælles kriterier, over luftfartsselskaber, der af sikkerhedsgrunde er underlagt et driftsforbud i Fællesskabet,

og

b) om oplysning til passagerer om identiteten af de luftfartsselskaber, der udfører de flyvninger, som passagererne benytter.

2. Anvendelsen af denne forordning på Gibraltar lufthavn foregriber ikke henholdsvis Kongeriget Spaniens og Det Forenede Kongeriges retlige holdning til deres uoverensstemmelse med hensyn til suveræniteten over det område, hvorpå lufthavnen er beliggende.

3. Anvendelsen af denne forordning på Gibraltar lufthavn suspenderes, indtil den ordning, der er fastlagt i den fælles erklæring af 2. december 1987 fra udenrigsministrene for Kongeriget Spanien og Det Forenede Kongerige, er iværksat. Kongeriget Spaniens og Det Forenede Kongeriges regeringer underretter Rådet om datoen for denne iværksættelse.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

a) »luftfartsselskab«: et lufttrafikforetagende med en gyldig licens eller tilsvarende

b) »transportkontrakt«: en kontrakt om lufttransportydelser eller en kontrakt, som omfatter lufttransportydelser, også i tilfælde af at transporten er sammensat af to eller flere flyvninger, der foretages af samme eller forskellige luftfartselskaber

c) »kontraherende selskab«: et luftfartsselskab, der har indgået en transportkontrakt med en passager eller, ved en kontrakt indgået om en pakkerejse, rejsearrangøren. Enhver flybilletudsteder anses ligeledes for at være et kontraherende selskab

d) »flybilletudsteder«: en sælger af en flybillet, der formidler en transportkontrakt med en passager, uanset om billetten kun gælder for en flyvning eller er en del af en pakkerejse, dog ikke et luftfartselskab eller en rejsearrangør

e) »transporterende luftfartsselskab«: et lufttrafikforetagende, der udfører eller har til hensigt at udføre en flyvning i henhold til en transportkontrakt med en passager eller på vegne af en juridisk eller fysisk person, der har transportkontrakt med denne passager

f) »tilladelse til at udføre flyvning eller teknisk tilladelse«: enhver lovgivningsmæssig eller administrativ akt fra en medlemsstats side, hvorved et luftfartsselskab enten får tilladelse til at beflyve medlemsstatens lufthavne eller dens luftrum, eller hvorved luftfartsselskabet kan udøve trafikrettigheder

g) »driftsforbud«: nægtelse, suspendering, tilbagekaldelse eller begrænsning af et luftfartsselskabs driftstilladelse eller tekniske tilladelse af sikkerhedsmæssige grunde eller tilsvarende sikkerhedsforanstaltninger over for et luftfartsselskab, der ikke har trafikrettigheder i Fællesskabet, men hvis fly ellers ville foretage flyvninger i Fællesskabet i henhold til en leasingaftale

h) »pakkerejse«: de ydelser, der er defineret i artikel 2, nr. 1), i direktiv 90/314/EØF

i) »reservation«: en billet eller et andet bevis, hvoraf det fremgår, at passagerens reservation er blevet accepteret og registreret af det kontraherende selskab

j) »relevante sikkerhedsnormer«: de internationale sikkerhedsnormer i Chicago-konventionen og bilagene hertil, samt i givet fald sikkerhedsnormer i relevant fællesskabslovgivning.

KAPITEL II

FÆLLESSKABSLISTE

Artikel 3

Opstilling af fællesskabslisten

1. Med henblik på at styrke luftfartssikkerheden opstilles der en liste over luftfartsselskaber, der har driftsforbud i Fællesskabet, i det følgende benævnt »fællesskabslisten«. Hver enkelt medlemsstat håndhæver inden for sit område de driftsforbud, der er anført på fællesskabslisten, over for de luftfartsselskaber, der har fået driftsforbud.

2. De fælles kriterier for udstedelse af et driftsforbud over for et luftfartsselskab, som skal være baseret på de relevante sikkerhedsnormer, er angivet i bilaget (og er i det følgende benævnt »de fælles kriterier«). Kommissionen kan efter proceduren i artikel 15, stk. 3, ændre bilaget, især for at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling.

3. Med henblik på opstilling af fællesskabslisten første gang giver hver enkelt medlemsstat senest den 16 februar 2006 meddelelse til Kommissionen om, hvilke luftfartsselskaber der har driftsforbud inden for dens område, ledsaget af årsagerne til vedtagelsen af disse forbud samt alle andre relevante oplysninger. Kommissionen giver de øvrige medlemsstater meddelelse om disse forbud.

4. Senest en måned efter modtagelsen af oplysningerne fra medlemsstaterne træffer Kommissionen efter proceduren i artikel 15, stk. 3, og på grundlag af de fælles kriterier beslutning om udstedelse af et driftsforbud over for det pågældende luftfartsselskab og opstiller fællesskabslisten over luftfartsselskaber, som har driftsforbud.

Artikel 4

Ajourføring af fællesskabslisten

1. Fællesskabslisten ajourføres:

a) for at udstede driftsforbud over for et luftfartsselskab og opføre dette luftfartsselskab på fællesskabslisten på grundlag af de fælles kriterier

b) for at slette et luftfartsselskab fra fællesskabslisten, såfremt de sikkerhedsmangler, der gav anledning til, at luftfartsselskabet blev opført på fællesskabslisten, er blevet afhjulpet, og der på grundlag af de fælles kriterier ikke er nogen anden grund til, at luftfartsselskabet fortsat skal stå på fællesskabslisten

c) for at ændre betingelserne for et driftsforbud for et luftfartsselskab, der er opført på fællesskabslisten.

2. Kommissionen træffer på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat afgørelse om at ajourføre fællesskabslisten, så snart dette er påkrævet i henhold til stk. 1, efter proceduren i artikel 15, stk. 3, og på grundlag af de fælles kriterier. Kommissionen undersøger mindst hver tredje måned, om fællesskabslisten skal ajourføres.

3. Hver enkelt medlemsstat og Det Europæiske Luftfartsikkerhedsagentur giver Kommissionen alle de oplysninger, som kan være relevante i forbindelse med ajourføring af fællesskabslisten. Kommissionen videresender alle relevante oplysninger til de øvrige medlemsstater.

Artikel 5

Foreløbige foranstaltninger med henblik på ajourføring af fællesskabslisten

1. Hvor det er åbenlyst, at den fortsatte drift af et luftfartsselskab inden for Fællesskabet sandsynligvis vil udgøre en alvorlig sikkerhedsrisiko, og de berørte medlemsstater ikke ved hjælp af hasteforanstaltninger har afhjulpet på tilfredsstillende vis en sådan risiko i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, kan Kommissionen som en foreløbig foranstaltning vedtage de foranstaltninger, der henvises til i artikel 4, stk. 1, litra a) eller c), efter proceduren i artikel 15, stk. 2.

2. Så hurtigt som muligt og senest inden ti arbejdsdage henviser Kommissionen sagen til det udvalg, der er nævnt i artikel 15, stk. 1, og træffer efter proceduren i artikel 15, stk. 3, afgørelse om at stadfæste, ændre, ophæve eller forlænge de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til denne artikels stk. 1.

Artikel 6

Undtagelsesbestemmelser

1. Denne forordning er ikke til hinder for, at en medlemsstat i nødstilfælde reagerer på et uforudset sikkerhedsproblem ved øjeblikkelig at nedlægge driftsforbud for sit eget område under hensyntagen til de fælles kriterier.

2. En afgørelse truffet af Kommissionen efter proceduren i artikel 3, stk. 4, eller artikel 4, stk. 2, om ikke at opføre et luftfartsselskab på fællesskabslisten er ikke til hinder for, at en medlemsstat nedlægger eller opretholder et driftsforbud over for det pågældende luftfartsselskab på grund af et sikkerhedsmæssigt problem, som især berører den pågældende medlemsstat.

3. I begge de i stk. 1 og 2 omhandlede tilfælde underretter den pågældende medlemsstat straks Kommissionen, som underretter de øvrige medlemsstater. I det i stk. 1 omhandlede tilfælde anmoder den pågældende medlemsstat straks Kommissionen om at ajourføre fællesskabslisten, jf. artikel 4, stk. 2.

Artikel 7

Ret til forsvar

Kommissionen sikrer, når den træffer afgørelse i medfør af artikel 3, stk. 4, artikel 4, stk. 2, og artikel 5, at det berørte luftfartsselskab får mulighed for at blive hørt, under hensyntagen til, at det i nogle tilfælde er nødvendigt at følge en hasteprocedure.

Artikel 8

Gennemførelsesbestemmelser

1. Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 15, stk. 3, om nødvendigt gennemførelsesbestemmelser for at fastlægge detaljerede regler for de procedurer, der er omhandlet i dette kapitel.

2. Ved vedtagelsen af disse bestemmelser tager Kommissionen behørigt hensyn til nødvendigheden af, at der træffes hurtige afgørelser om ajourføring af fællesskabslisten, og skaber om nødvendigt mulighed for en hasteprocedure.

Artikel 9

Offentliggørelse

1. Fællesskabslisten og alle ændringer hertil offentliggøres straks i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Kommissionen og medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at lette offentlighedens adgang til den senest ajourførte udgave af fællesskabslisten, især ved anvendelse af internettet.

3. Kontraherende luftfartsselskaber, nationale civile luftfartsmyndigheder, Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur og lufthavne i medlemsstaterne henleder passagerernes opmærksomhed på fællesskabslisten både via deres hjemmesider og, hvor det er relevant, i deres lokaler.

KAPITEL III

OPLYSNING TIL PASSAGERERNE

Artikel 10

Anvendelsesområde

1. Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på befordring af passagerer med fly, når flyvningen er en del af en transportkontrakt, og befordringen er påbegyndt i Fællesskabet, og

a) flyvningen afgår fra en lufthavn på en medlemsstats område, hvor traktaten finder anvendelse,

eller

b) flyvningen afgår fra en lufthavn i et tredjeland og ankommer til en lufthavn på en medlemsstats område, hvor traktaten finder anvendelse,

eller

c) flyvningen afgår fra en lufthavn i et tredjeland og ankommer til en anden sådan lufthavn.

2. Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse, hvad enten der er tale om ruteflyvning eller charterflyvning, og hvad enten flyvningen indgår i en pakkerejse eller ej.

3. Bestemmelserne i dette kapitel berører ikke passagerernes rettigheder efter direktiv 90/314/EØF og forordning (EØF) nr. 2299/89.

Artikel 11

Oplysning om identiteten på det transporterende luftfartsselskab

1. Når reservationen foretages, informerer det kontraherende selskab passageren om identiteten på det eller de transporterende luftfartsselskaber, uanset reservationsmåden.

2. Såfremt det på tidspunktet for reservationen ikke vides, hvilket luftfartsselskab der bliver transporterende luftfartsselskab, sørger det kontraherende selskab for, at passageren underrettes om identiteten på det eller de luftfartsselskaber, som forventes at blive transporterende luftfartsselskab under den eller de pågældende flyvninger. I sådanne tilfælde sørger det kontraherende selskab for, at passageren underrettes om identiteten på det eller de transporterende luftfartsselskaber, så snart denne er kendt.

3. Når der efter reservationen sker en ændring af det transporterende luftfartsselskab, træffer det kontraherende selskab, uanset ændringens årsag, øjeblikkeligt de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at passagererne underrettes om ændringen hurtigst muligt. Passagererne skal i alle tilfælde underrettes ved indtjekning eller ved boarding, hvis der ikke skal tjekkes ind i forbindelse med en tilsluttende flyforbindelse.

4. Luftfartselskabet eller i givet fald rejsearrangøren sikrer, at det relevante kontraherende selskab underrettes om identiteten på det eller de transporterende luftfartsselskaber, så snart den er kendt, især i tilfælde, hvor der er sket en ændring af identiteten.

5. En flybilletudsteder, der ikke er blevet underrettet om identiteten på det transporterende luftfartsselskab, holdes ikke ansvarlig for manglende overholdelse af denne artikels bestemmelser.

6. Den pligt, der påhviler det kontraherende selskab, til at underrette passagererne om identiteten på det eller de transporterende luftfartsselskaber skal fremgå af de almindelige forretningsbetingelser, der gælder for transportkontrakten.

Artikel 12

Ret til refusion eller omlægning af rejsen

1. Denne forordning berører ikke retten til refusion eller omlægning af rejsen efter forordning (EF) nr. 261/2004.

2. I tilfælde, hvor forordning (EF) nr. 261/2004 ikke finder anvendelse, og hvor

a) det til passageren oplyste transporterende luftfartsselskab er opført på fællesskabslisten og har fået driftsforbud, hvilket har medført aflysning af den pågældende flyvning eller ville have medført en sådan aflysning, hvis den pågældende flyvning var blevet udført i Fællesskabet,

eller

b) det til passageren oplyste transporterende luftfartsselskab er blevet erstattet af et andet transporterende luftfartsselskab, som er blevet opført på fællesskabslisten og har fået driftsforbud, hvilket har medført aflysning af den pågældende flyvning eller ville have medført en sådan aflysning, hvis den pågældende flyvning var blevet udført i Fællesskabet

skal det kontraherende selskab, der er part i transportkontrakten, tilbyde passageren ret til refusion eller omlægning af rejsen, jf. artikel 8 i forordning (EF) nr. 261/2004, såfremt passageren, selv om flyvningen ikke er aflyst, har valgt ikke at benytte denne flyvning.

3. Stk. 2 i denne artikel finder anvendelse, uden at det berører artikel 13 i forordning (EF) nr. 261/2004.

Artikel 13

Sanktioner

Medlemsstaterne sikrer overholdelsen af bestemmelserne i dette kapitel og fastsætter sanktioner for overtrædelse af disse bestemmelser. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 14

Information og ændring

Senest den 16 januar 2009 aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om forordningens anvendelse. Rapporten ledsages i givet fald af forslag til ændring af forordningen.

Artikel 15

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er omhandlet i artikel 12 i forordning (EØF) nr. 3922/91, i det følgende benævnt »udvalget«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

4. Kommissionen kan høre udvalget om ethvert andet spørgsmål vedrørende anvendelsen af forordningen.

5. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 16

Ophævelse

Artikel 9 i direktiv 2004/36/EF ophæves herved.

Artikel 17

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 10,11 og 12 finder anvendelse fra den 16. juli 2006 og artikel 13 fra den 16. januar 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. december 2005.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BORRELL FONTELLES
Formand

På Rådet vegne
C. CLARKE
Formand

BILAG

Fælles kriterier med henblik på indførelse af et driftsforbud på fællesskabsplan af sikkerhedsmæssige grunde

Afgørelser om aktioner på fællesskabsplan træffes på grundlag af de forhold, der gør sig gældende i de enkelte tilfælde. Afhængigt af de forhold, der gør sig gældende i de enkelte tilfælde, kan et luftfartsselskab eller samtlige luftfartsselskaber, der er certificeret i den samme stat, gøres til genstand for aktioner på fællesskabsplan.

Afgørelsen om at pålægge et luftfartsselskab et fuldstændigt eller delvist driftsforbud, baseres på en vurdering af, om luftfartsselskabet overholder de relevante sikkerhedsnormer, ved hvilken der tages hensyn til følgende:

1. Beviser for alvorlige sikkerhedsmangler hos et luftfartsselskab:

   — Rapporter, der påpeger et luftfartsselskabs alvorlige sikkerhedsmangler eller vedholdende undladelse af at afhjælpe mangler, der er fundet ved rampeinspektioner gennemført i henhold til det SAFA-program, som luftfartsselskabet tidligere har fået meddelelse om.

   — Alvorlige sikkerhedsmangler afsløret i forbindelse med indsamlingen af oplysninger, jf. artikel 3 i direktiv 2004/36/EF om sikkerhed forbundet med tredjelandes luftfartøjer.

   — Driftsforbud nedlagt for et luftfartsselskab i et tredjeland på grund af dokumenterede mangler med hensyn til internationale sikkerhedsnormer.

   — Veldokumenterede oplysninger vedrørende ulykker eller alvorlige hændelser, der tyder på latente systemiske sikkerhedsmangler.

2. Manglende evne og/eller vilje hos et luftfartsselskab til at træffe foranstaltninger til at afhjælpe sikkerhedsmangler, som kommer til udtryk ved:

   — Manglende gennemsigtighed eller manglende hensigtsmæssig og rettidig videregivelse af oplysninger fra et luftfartsselskabs side som reaktion på en forespørgsel fra en medlemsstats civile luftfartsmyndigheder vedrørende de sikkerhedsmæssige aspekter af selskabets virksomhed.

   — Forelæggelse af en uhensigtsmæssig eller utilstrækkelig plan for afhjælpende foranstaltninger som reaktion på en konstateret alvorlig sikkerhedsmangel.

3. Manglende evne og/eller vilje hos de myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med et luftfartsselskab, til at træffe foranstaltninger til at afhjælpe sikkerhedsmangler, som kommer til udtryk ved:

   — Manglende samarbejde fra en anden stats kompetente myndigheders side med en medlemsstats civile luftfartsmyndigheder, når der rejses tvivl om sikkerheden i forbindelse med et luftfartsselskab, der har licens eller er godkendt i den pågældende stat.

   — Manglende evne hos de myndigheder, der er kompetente med hensyn til det lovpligtige tilsyn med luftfartsselskabet, til at gennemføre og håndhæve de relevante sikkerhedsnormer. Der bør især tages hensyn til følgende:

     a) revisioner og dermed beslægtede planer for afhjælpende foranstaltninger udarbejdet i henhold til det evalueringsprogram, som Organisationen for International Civil Luftfart har udarbejdet for verdensomspændende kontrol med sikkerheden (Universal Safety Oversight Audit Programme) eller i henhold gældende fælleslovgivning

     b) om et luftfartsselskab, som den pågældende stat fører tilsyn med, tidligere har fået nægtet eller inddraget sin driftstilladelse eller tekniske godkendelse af en anden stat

     c) om luftfartsselskabets godkendelse ikke er udstedt af den kompetente myndighed i den stat, hvor luftfartsselskabet har sit hovedforretningssted.

   — Manglende evne hos de ansvarlige myndigheder i den stat, hvor det fly, der anvendes af luftfartsselskabet, er indregistreret, til at føre tilsyn med det fly, der anvendes af luftfartsselskabet, i overensstemmelse med bestemmelserne i Chicago-konventionen.

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2112/2005

af 21. november 2005

om adgang til EU's eksterne bistand

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 181a,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Metoden med direkte eller indirekte at binde ydelse af bistand til køb af varer og tjenesteydelser frembragt ved hjælp af den pågældende bistand i donorlandet nedbringer bistandens effektivitet og hænger ikke godt sammen med en udviklingspolitik til gavn for de fattige. Afbindingen af bistand er ikke et mål i sig selv, men bør anvendes som middel til at fremme andre elementer inden for fattigdomsbekæmpelsen såsom ejerskab, regional integration og kapacitetsopbygning, hvor der fokuseres på at give beføjelser til lokale og regionale leverandører af varer og tjenesteydelser i udviklingslandene.

(2) I marts 2001 vedtog Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings Komité for Udviklingsbistand (OECD/DAC) en henstilling om afbinding af offentlig udviklingsbistand til de mindst udviklede lande (»Recommendation on Untying Official Development Assistance to the Least Developed Countries«) ([2]). Medlemsstaterne vedtog denne henstilling, og Kommissionen anerkendte målsætningen for denne henstilling som rettesnor for Fællesskabets bistand.

(3) Den 14. marts 2002 drog Rådet (almindelige anliggender) på en parallel samling til Det Europæiske Råds møde i Barcelona som forberedelse til den internationale konference om udviklingsfinansiering i Monterrey den 18.-22. marts 2002 den konklusion, at Den Europæiske Union ville »gennemføre DAC's henstilling om afbinding af bistand til de mindst udviklede lande og fortsætte drøftelserne med henblik på yderligere afbinding af bilateral bistand. EU vil også overveje yderligere skridt til afbinding af Fællesskabets bistand, samtidig med at den eksisterende prispræference inden for EU-AVS-rammerne opretholdes.«

(4) Den 18. november 2002 vedtog Kommissionen en meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om »Afbinding: Forbedre bistandens effektivitet«. I denne meddelelse gjorde Kommissionen rede for sit syn på spørgsmålet og mulighederne for at føre det ovennævnte Barcelona-tilsagn ud i livet inden for EU's bistandssystem.

(5) I sin konklusion af 20. maj 2003 om afbinding af bistand fremhævede Rådet det nødvendige i en yderligere afbinding af Fællesskabets bistand. Det tilsluttede sig de detaljerede bestemmelser vedrørende den ovennævnte meddelelse og traf beslutning om de foreslåede valgmuligheder.

(6) Den 4. september 2003 bemærkede Europa-Parlamentet i sin ovennævnte beslutning om Kommissionens meddelelse ([3]), at det er nødvendigt med en yderligere afbinding af Fællesskabets bistand. Det støttede de detaljerede bestemmelser i den ovennævnte meddelelse og tilsluttede sig de foreslåede valgmuligheder. Det fremhævede det nødvendige i en yderligere debat med henblik på en forstærket afbinding på grundlag af supplerende undersøgelser og veldokumenterede forslag og krævede udtrykkeligt »en klar præference for lokalt og regionalt samarbejde, idet — i faldende orden — leverandører fra modtagerlandet, naboudviklingslande og andre udviklingslande prioriteres« for at styrke modtagerlandenes indsats for at forbedre deres egen produktion på nationalt, regionalt, lokalt og familiemæssigt plan, samt foranstaltninger, der har til formål at forbedre offentlighedens adgang til fødevarer og grundtjenester, der er i overensstemmelse med lokal sædvane og produktions- og handelssystemer.

(7) Det er nødvendigt at tage en lang række elementer i betragtning ved fastlæggelsen af adgangen til Fællesskabets eksterne bistand. I reglerne om berettigelse er personers adgang fastlagt i artikel 3. Reglerne om ansættelse af eksperter og om oprindelsesreglerne for leverancer og materialer indkøbt af berettigede personer er fastlagt i henholdsvis artikel 4 og 5. Definitionen af og gennemførelsesbestemmelserne vedrørende gensidighed er anført i artikel 6. Undtagelserne og disses gennemførelse er fastlagt i artikel 7. Særlige bestemmelser om foranstaltninger finansieret via en international eller en regional organisation eller samfinansieret med et tredjeland er fastlagt i artikel 8. Særlige bestemmelser med henblik på ydelse af humanitær bistand er fastlagt i artikel 9.

([1]) EUT C 157 af 28.6.2005, s. 99.

([2]) OECD/DAC 2001 Report, 2002, Volume 3, nr. 1, s. 46.

([3]) EUT C 76 E af 25.3.2004, s. 474.

(8) I basisretsakterne vedrørende den eksterne bistand sammenholdt med bestemmelserne i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget [1], i det følgende benævnt »finansforordningen«, er adgangen til Fællesskabets eksterne bistand fastlagt. De ændringer af adgangen til Fællesskabets bistand, der følger af denne forordning, kræver ændringer af alle disse instrumenter. Samtlige ændringer af berørte basisretsakter er opført i bilag I til denne forordning.

(9) Ved tildeling af udbudskontrakter via et fællesskabsinstrument vil der blive taget særlig hensyn til overholdelse af Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) internationalt anerkendte grundlæggende arbejdsstandarder, f.eks. konventionerne om forsamlingsfrihed og retten til at indgå overenskomster, afskaffelse af tvunget eller pligtmæssigt arbejde, bekæmpelse af forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv og afskaffelse af børnearbejde.

(10) Ved tildeling af udbudskontrakter via et fællesskabsinstrument vil der blive taget særlig hensyn til overholdelse af følgende internationalt anerkendte miljøkonventioner: konventionen om den biologiske mangfoldighed fra 1992, Cartagena-protokollen om biosikkerhed fra 2000 og Kyoto-protokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer fra 1997 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

Ved denne forordning fastlægges reglerne for interesserede parters adgang til Fællesskabets eksterne bistandsinstrumenter, som finansieres via Den Europæiske Unions almindelige budget, som anført i bilag I.

Artikel 2

Definition

Ved fortolkningen af de i denne forordning benyttede udtryk henvises til finansforordningen og til Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget [2].

Artikel 3

Regler om berettigelse

1. Deltagelse i kontrakter om indkøb eller gavebistand finansieret via et fællesskabsinstrument er åben for alle juridiske personer, der er etablerede i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, i et officielt kandidatland som anerkendt af Det Europæiske Fællesskab eller i en stat, der er medlem af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

2. Deltagelse i kontrakter om indkøb eller gavebistand finansieret via et fællesskabsinstrument med tematisk anvendelsesområde som defineret i bilag I, del A, er åben for alle juridiske personer, der er etablerede i et udviklingsland, der er optaget på OECD's Komité for Udviklingsbistands liste i bilag II foruden dem, der allerede er nævnt som berettigede gennem det respektive instrument.

3. Deltagelse i kontrakter om indkøb eller gavebistand finansieret via et fællesskabsinstrument med geografisk anvendelsesområde som defineret i bilag I, del B, er åben for alle juridiske personer, der er etablerede i et udviklingsland, der er optaget på OECD's Komité for Udviklingsbistands liste i bilag II, og som udtrykkeligt er nævnt som berettigede, foruden dem, der allerede er nævnt som berettigede gennem det respektive instrument.

4. Deltagelse i kontrakter om indkøb eller gavebistand finansieret via et fællesskabsinstrument er åben for alle juridiske personer, der er etablerede i ethvert andet land end de i denne artikel i stk. 1, 2 og 3 nævnte, forudsat at der er sikret gensidig adgang til deres eksterne bistand i henhold til artikel 6.

5. Deltagelse i kontrakter om indkøb eller gavebistand finansieret via et fællesskabsinstrument er åben for internationale organisationer.

6. Ovennævnte bestemmelser er ikke til hinder for deltagelse af de kategorier af organisationer, der er berettigede til at få tildelt enhver kontrakt, og berører ikke undtagelsesbestemmelsen i artikel 114, stk. 1, i finansforordningen.

Artikel 4

Eksperter

Eksperter, der ansættes af tilbudsgivere efter artikel 3 og 8, kan være af en hvilken som helst nationalitet. Denne artikel berører ikke de kvalitative og finansielle krav, der følger af Fællesskabets indkøbsregler.

[1] EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

[2] EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 1261/2005 (EUT L 201 af 2.8.2005, s. 3).

Artikel 5

Oprindelsesregler

Alle leverancer og materialer, der indkøbes i henhold til en kontrakt finansieret via et fællesskabsinstrument, skal have deres oprindelse i Fællesskabet eller et berettiget land som fastlagt i artikel 3 og 7. I denne forordning forstås oprindelse således, som det er fastlagt i de relevante fællesskabsbestemmelser om oprindelsesregler til toldmæssige formål.

Artikel 6

Gensidighed i forhold til tredjelande

1. Gensidig adgang til Fællesskabets eksterne bistand indrømmes et land, der er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 3, stk. 4, forudsat at dette land indrømmer medlemsstaterne og det berørte modtagerland berettigelse på samme vilkår.

2. Indrømmelsen af gensidig adgang til Fællesskabets eksterne bistand baseres på en sammenligning af EU og andre donorer og finder sted på sektorniveau som fastlagt i OECD's Komité for Udviklingsbistands kategorier eller på landsniveau, hvad enten det er donor- eller modtagerland. Beslutningen om at indrømme et donorland denne gensidighed baseres på gennemsigtigheden, sammenhængen og proportionaliteten i denne donors bistand, herunder dens kvalitative og kvantitative egenart.

3. Gensidig adgang til Fællesskabets eksterne bistand fastlægges ved hjælp af en særlig afgørelse vedrørende et givet land eller en given regional landegruppe. En sådan afgørelse træffes i henhold til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen [1] ved hjælp af fremgangsmåderne og det relevante udvalg for den pågældende retsakt. Europa-Parlamentets ret til i medfør af afgørelsens artikel 7, stk. 3, at blive løbende underrettet skal overholdes fuldt ud. En sådan afgørelse er i kraft i mindst et år.

4. Gensidig adgang til Fællesskabets eksterne bistand i de mindst udviklede lande, jf. bilag II, indrømmes automatisk til de tredjelande, der er omhandlet i bilag III.

5. Der føres konsultationer med modtagerlandene som led i den procedure, der er beskrevet i stk. 1, 2 og 3.

Artikel 7

Undtagelser fra reglerne om berettigelse og oprindelse

1. I behørigt begrundede undtagelsestilfælde kan Kommissionen indrømme juridiske personer fra et land, der ikke er berettiget i henhold til artikel 3, berettigelse.

2. I behørigt begrundede undtagelsesfælde kan Kommissionen tillade indkøb af leverancer og materialer med oprindelse i et land, der ikke er berettiget i henhold til artikel 3.

3. Undtagelserne i stk. 1 og 2 kan begrundes med, at varerne og tjenesteydelserne ikke står til rådighed på de berørte landes markeder, at sagen er yderst hastende, eller at reglerne om berettigelse ville gøre det umuligt eller ekstremt vanskeligt at gennemføre et projekt, et program eller en foranstaltning.

Artikel 8

Aktiviteter, som involverer internationale organisationer eller samfinansiering

1. Når Fællesskabets finansiering vedrører en foranstaltning, som gennemføres via en international organisation, er deltagelse i de relevante kontraktlige procedurer åben for alle juridiske personer, der er berettigede i henhold til artikel 3, og for alle juridiske personer, der er berettigede i henhold til den pågældende organisations regler, idet det påses, at alle donorer behandles ens. De samme regler gælder for leverancer, materialer og eksperter.

2. Når Fællesskabets finansiering vedrører en foranstaltning, som samfinansieres med et tredjeland, der er omfattet af gensidighed som fastlagt i artikel 6, eller med en regional organisation eller en medlemsstat, er deltagelse i de relevante kontraktlige procedurer åben for alle juridiske personer, der er berettigede i henhold til artikel 3, og for alle juridiske personer, der er berettigede i henhold til reglerne i det pågældende tredjeland, den pågældende regionale organisation eller medlemsstat. De samme regler gælder for leverancer, materialer og eksperter.

3. I forbindelse med fødevarehjælpeaktioner finder denne artikel kun anvendelse på nødhjælpsaktioner.

Artikel 9

Humanitær bistand og ngo'er

1. I forbindelse med humanitær bistand i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand [2] og i forbindelse med bistand, der kanaliseres direkte via ngo'er i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1658/98 af 17. juli 1998 om samfinansiering med europæiske ikke-statslige udviklingsorganisationer (ngo) af foranstaltninger på områder af interesse for udviklingslandene [3], finder bestemmelserne i artikel 3 ikke anvendelse på de berettigelseskriterier, der er fastlagt for udvælgelse af modtagere af gavebistand.

---

[1] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

[2] EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

[3] EFT L 213 af 30.7.1998, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

2. Modtagerne af denne gavebistand omfattes af de i denne forordning fastsatte regler, når gennemførelsen af den humanitære foranstaltning, hvortil der ydes bistand, og bistand, der kanaliseres direkte via ngo'er i henhold til forordning (EF) nr. 1658/98, kræver indgåelse af indkøbskontrakter.

Artikel 10

Respekt for de centrale principper og styrkelse af lokale markeder

1. For at fremskynde fattigdomsbekæmpelsen gennem styrkelse af de lokale kapaciteter, markeder og indkøb skal der lægges særlig vægt på lokale og regionale indkøb i partnerlande.

2. Tilbudsgivere, der har fået tildelt en kontrakt, skal overholde de internationalt anerkendte grundlæggende arbejdsstandarder, som f.eks. ILO's grundlæggende arbejdsstandarder, konventionerne om forsamlingsfrihed og retten til at indgå overenskomster, afskaffelse af tvunget eller pligtmæssigt arbejde, afskaffelse af forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv og afskaffelse af børnearbejde.

3. Udviklingslandenes adgang til EU's eksterne bistand skal fremmes ved hjælp af alle former for teknisk bistand, som anses for passende.

Artikel 11

Gennemførelse af forordningen

Ved denne forordning ændres og reguleres de relevante dele af alle eksisterende fællesskabsinstrumenter, der er opført i bilag I. Kommissionen ændrer bilag II og IV til denne forordning fra tid til anden for at tage hensyn til ændringer i tekster fra OECD.

Artikel 12

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. november 2005.

På Rådets vegne
J. STRAW
Formand

BILAG I

Der foretages følgende ændringer vedrørende de nedenfor anførte EU-instrumenter.

DEL A — EU-instrumenter med tematisk anvendelsesområde

1) Rådets forordning (EF) nr. 1725/2001 af 23. juli 2001 om aktion mod personelminer i tredjelande med undtagelse af udviklingslande ([1]):

— Artikel 4, stk. 2, affattes således:

»2. Berettigelsen til deltagelse i udbudsprocedurer i henhold til denne forordning fastlægges i henhold til reglerne om berettigelse og undtagelserne derfra, jf. forordning (EF) nr. 2112/2005 af 21. november 2005 om adgang til EU's eksterne bistand (*).

(*) EFT L 344 af 27.12.2005, s. 23.«

— I artikel 7, stk. 3, tilføjes følgende punktum:

»Deltagelse i kontraktlige procedurer, der gennemføres via en international organisation eller samfinansieres med et tredjeland, er fastlagt i forordning (EF) nr. 2112/2005.«

2) Rådets forordning (EF) nr. 976/1999 af 29. april 1999 om kravene til gennemførelsen af andre fællesskabsaktioner end udviklingssamarbejdsaktioner, der inden for rammerne af Fællesskabets samarbejdspolitik bidrager til at opnå de generelle mål om udvikling og befæstelse af demokratiet og af retsstaten samt respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i tredjelande ([2]):

— I artikel 5, stk. 1, tilføjes følgende punktum:

»Ud over de i henhold til de heri gældende regler fastlægges berettigelsen til kontrakter om gavebistand i henhold til reglerne om berettigelse og undtagelserne derfra, jf. forordning (EF) nr. 2112/2005 af 21. november 2005 om adgang til EU's eksterne bistand (*).

(*) EFT L 344 af 27.12.2005, s. 23.«

— Artikel 6 affattes således:

»*Artikel 6*

Det Europæiske Fællesskabs støtte kan ydes til de i artikel 5, stk. 1, omhandlede partnere, der har hjemsted i et land, der modtager støtte fra Fællesskabet i henhold til denne forordning, såvel som i henhold til forordning (EF) nr. 2112/2005. Nævnte hjemsted skal udgøre det faktiske center for alle beslutninger vedrørende de aktioner, der finansieres i henhold til denne forordning. Undtagelsesvis kan et sådant hjemsted befinde sig i et andet tredjeland.«

— Artikel 9 affattes således:

»*Artikel 9*

1. Berettigelsen til deltagelse i udbudsprocedurer i henhold til denne forordning fastlægges i henhold til reglerne om berettigelse og undtagelserne derfra, jf. denne forordning såvel som forordning (EF) nr. 2112/2005.

([1]) EFT L 234 af 1.9.2001, s. 6.
([2]) EFT L 120 af 8.5.1999, s. 8. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2242/2004 (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 21).

2. Oprindelsen for leverancer og materialer indkøbt i henhold til denne forordning fastlægges yderligere i henhold til reglerne om oprindelse og undtagelserne derfra, jf. forordning (EF) nr. 2112/2005.«

DEL B — EU-instrumenter med geografisk anvendelsesområde

3) Rådets forordning (EF) nr. 2500/2001 af 17. december 2001 om finansiel førtiltrædelsesstøtte til Tyrkiet [1]

— I artikel 8, stk. 7, tilføjes følgende punktum til første afsnit:

»Berettigelsen til deltagelse i udbuds-procedurer i henhold til denne forordning fastlægges yderligere i henhold til reglerne om berettigelse og undtagelserne derfra, jf. Rådets forordning (EF) nr. 2112/2005 af 21. november 2005 om adgang til EU's eksterne bistand (*).

(*) EFT L 344 af 27.12.2005, s. 23.«

— I artikel 8, stk. 7, tilføjes følgende punktum til andet afsnit:

»Deltagelse i kontraktlige procedurer, der gennemføres via en international organisation eller samfinansieres med et tredjeland, er yderligere fastlagt i forordning (EF) nr. 2112/2005.«

— I artikel 8 tilføjes følgende stykke:

»8. Oprindelsen for leverancer og materialer indkøbt i henhold til denne forordning fastlægges yderligere i henhold til reglerne om oprindelse og undtagelserne derfra, jf. forordning (EF) nr. 2112/2005.«

4) Rådets forordning (EF) nr. 2666/2000 af 5. december 2000 om bistand til Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Forbundsrepublikken Jugoslavien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien [2].

— I artikel 7, stk. 3, tilføjes følgende punktum:

»Berettigelsen til deltagelse i udbudsprocedurer i henhold til denne forordning fastlægges yderligere i henhold til reglerne om berettigelse og undtagelserne derfra, jf. Rådets forordning (EF) nr. 2112/2005 af 21. november 2005 om adgang til EU's eksterne bistand (*).

(*) EFT L 344 af 27.12.2005, s. 23.«

— Artikel 7, stk. 4, affattes således:

»4. Deltagelse i kontraktlige procedurer, der gennemføres via en international organisation eller samfinansieres med et tredjeland, er fastlagt i forordning (EF) nr. 2112/2005.«

5) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 99/2000 af 29. december 1999 om bistand til partnerstater i Østeuropa og Centralasien [3].

— I artikel 11, stk. 3, tilføjes følgende punktum:

»Oprindelsen for leverancer og materialer indkøbt i henhold til denne forordning fastlægges yderligere i henhold til reglerne om oprindelse og undtagelserne derfra, jf. forordning (EF) nr. 2112/2005 af 21. november 2005 om adgang til EU's eksterne bistand (*).

(*) EFT L 344 af 27.12.2005, s. 23.«

(1) EUT L 342 af 27.12.2001, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 850/2005 (EUT L 141 af 4.6.2005, s. 1).
(2) EFT L 306 af 7.12.2000, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2257/2004 (EUT L 389 af 30.12.2004, s. 1).
(3) EFT L 12 af 18.1.2000, s. 1.

— I artikel 11, stk. 4, tilføjes følgende punktum:

»Berettigelsen til deltagelse i udbudsprocedurer i henhold til denne forordning fastlægges yderligere i henhold til reglerne om berettigelse og undtagelserne derfra, jf. forordning (EF) nr. 2112/2005.«

— I artikel 11, stk. 5, tilføjes følgende punktum:

»Deltagelse i kontraktlige procedurer, der gennemføres via en international organisation eller samfinansieres med et tredjeland, er yderligere fastlagt i forordning (EF) nr. 2112/2005.«

6) Rådets forordning (EF) nr. 1267/1999 af 21. juni 1999 om oprettelse af et strukturpolitisk førtiltrædelsesinstrument [1].

— I artikel 6a, stk. 1, tilføjes følgende punktum:

»Berettigelsen til deltagelse i udbudsprocedurer i henhold til denne forordning fastlægges yderligere i henhold til reglerne om berettigelse og oprindelse og undtagelserne derfra, jf. forordning (EF) nr. 2112/2005 af 21. november 2005 om adgang til EU's eksterne bistand (*).

(*) EFT L 344 af 27.12.2005, s. 23.«

— I artikel 6a, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

»Deltagelse i kontraktlige procedurer, der gennemføres via en international organisation eller samfinansieres med et tredjeland, er yderligere fastlagt i forordning (EF) nr. 2112/2005.«

7) Rådets forordning (EF) nr. 1268/1999 af 21. juni 1999 om fællesskabsstøtte til førtiltrædelsesforanstaltninger inden for landbrug og udvikling af landdistrikter i ansøgerlandene i Central- og Østeuropa i førtiltrædelsesperioden [2].

— I artikel 3, stk. 3, tilføjes følgende punktum:

»Berettigelsen til deltagelse i udbudsprocedurer i henhold til denne forordning fastlægges i henhold til reglerne om berettigelse og undtagelserne derfra, jf. denne forordning såvel som jf. forordning (EF) nr. 2112/2005 af 21. november 2005 om adgang til EU's ekstra bistand (*).

(*) EFT L 344 af 27.12.2005, s. 23.«

8) Rådets forordning (EF) nr. 1488/96 af 23. juli 1996 om finansielle og tekniske ledsageforanstaltninger (MEDA) i forbindelse med reformen af de økonomiske og sociale strukturer inden for rammerne af Euro-Middelhavspartnerskabet [3].

— I artikel 8, stk. 1, tilføjes følgende punktum:

»Berettigelsen til deltagelse i udbudsprocedurer i henhold til denne forordning fastlægges i henhold til reglerne om oprindelse og undtagelserne derfra, jf. denne forordning såvel som forordning (EF) nr. 2112/2005 af 21. november 2005 om adgang til EU's eksterne bistand (*).

(*) EFT L 344 af 27.12.2005, s. 23.«

— I artikel 8, stk. 8, tilføjes følgende punktum:

»Deltagelse i kontraktlige procedurer, der gennemføres via en international organisation eller samfinansieres med et tredjeland, er fastlagt i forordning (EF) nr. 2112/2005.«

[1] EFT L 161 af 26.6.1999, s. 73. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2257/2004.
[2] EFT L 161 af 26.6.1999, s. 87. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2257/2004.
[3] EFT L 189 af 30.7.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2698/2000 (EFT L 311 af 12.12.2000, s. 1).

9) Rådets forordning (EØF) nr. 1762/92 af 29. juni 1992 om gennemførelse af protokollerne om finansielt og fagligt samarbejde indgået af Fællesskabet med tredjelandene i Middelhavsområdet [1].

— I artikel 2, stk. 1, indsættes følgende afsnit:

»Deltagelse i kontraktlige procedurer, der gennemføres via en international organisation eller samfinansieres med et tredjeland, er yderligere fastlagt i forordning (EF) nr. 2112/2005 af 21. november 2005 om adgang til EU's eksterne bistand (*).

(*) EFT L 344 af 27.12.2005, s. 23.«

10) Rådets forordning (EØF) nr. 443/92 af 25. februar 1992 om finansiel og faglig bistand til og økonomisk samarbejde med udviklingslandene i Asien og Latinamerika [2].

— I artikel 9 indsættes følgende afsnit:

»Deltagelse i kontraktlige procedurer, der gennemføres via en international organisation eller samfinansieres med et tredjeland, er yderligere fastlagt i forordning (EF) nr. 2112/2005 af 21. november 2005 om adgang til EU's eksterne bistand (*).

(*) EFT L 344 af 27.12.2005, s. 23.«

— I artikel 13 tilføjes følgende afsnit:

»Deltagelse i udbudsprocedurer i henhold til denne forordning er yderligere fastlagt i henhold til reglerne om beretigelse og undtagelserne derfra, jf. forordning (EF) nr. 2112/2005.«

(1) EFT L 181 af 1.7.1992, s. 1.
(2) EFT L 52 af 27.2.1992, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 807/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 36).

BILAG II

Komité for Udviklingsbistands liste over modtagere af bistand — pr. 1. januar 2003

Del I: Udviklingslande og -territorier (offentlig udviklingsbistand)					Del II: Lande og territorier i overgangssituation (offentlig bistand)	
Mindst udviklede lande	Andre lavindkomstlande (BNI per capita < 745 USD i 2001)	Mellemindkomstlande, nedre tranche (BNI per capita 746-2 975 USD i 2001)	Mellemindkomstlande, øvre tranche (BNI per capita 2 976-9 205 USD i 2001)	Højindkomstlande (BNI per capita > 9 206 USD i 2001)	Lande i Central- og Østeuropa/de nye uafhængige stater i det tidligere Sovjetunionen	Mere avancerede udviklingslande og -territorier
Afghanistan Angola Bangladesh Benin Bhutan Burkina Faso Burundi Cambodja Den Centralafrikanske Republik Comorerne Den Demokratiske Republik Congo Djibouti Eritrea Etiopien Gambia Guinea Guinea-Bissau Haiti Kap Verde Kiribati Laos Lesotho Liberia Madagaskar Malawi Maldiverne Mali Mauretanien Mozambique Myanmar Nepal Niger Rwanda Salomonøerne Samoa Sao Tomé og Principe Senegal Sierra Leone Somalia Sudan Tanzania Tchad Timor-Leste Togo Tuvalu Uganda Vanuatu Yemen Zambia Ækvatorialguinea	Armenien (*) Aserbajdsjan (*) Cameroun Côte d'Ivoire Georgien (*) Ghana Indien Indonesien Kenya Kirgisistan (*) Korea, Den Demokratiske Folkerepublik Moldova (*) Mongoliet Nicaragua Nigeria Pakistan Papua Ny Guinea Republikken Congo Tadsjikistan (*) Usbekistan (*) Vietnam Zimbabwe	Albanien (*) Algeriet Belize Bolivia Bosnien-Hercegovina Colombia Cuba Dominikanske Republik Ecuador Egypten El Salvador Fiji Filippinerne Guatemala Guyana Honduras Irak Iran Jamaica Jordan Kasakhstan (*) Kina Makedonien (Den Tidligere Jugoslaviske Republik) Marokko Marshalløerne Mikronesien, forenede stater Namibia Niue Paraguay Peru Saint Vincent og Grenadinerne Serbien og Montenegro Sri Lanka Surinam Swaziland Sydafrika Syrien Thailand Tokelau (**) Tonga Tunesien Turkmenistan (*) Tyrkiet Wallis og Futuna (**) Zoner under palæstinensisk administration	Botswana Brasilien Chile Cookøerne Costa Rica Dominica Gabon Grenada Kroatien Libanon Malaysia Mauritius Mayotte (**) Nauru Panama Saint Helena (**) Saint Lucia Venezuela Tærskel for adgang til lån fra Verdensbanken (5 185 USD i 2001) Anguilla (**) Antigua og Barbuda Argentina Barbados Mexico Montserrat (**) Oman Palau Saint Christopher og Nevis Saudi-Arabien Seychellerne Trinidad og Tobago Turks- og Caicosøerne (**) Uruguay	Bahrain	Belarus (*) Bulgarien (*) Estland (*) Letland (*) Litauen (*) Polen (*) Rumænien (*) Usland (*) Slovakiet (*) Tjekkiet (*) Ukraine (*) Ungarn (*)	Aruba (**) Bahamas Bermuda (**) Britiske jomfruøer (**) Brunei Caimanøerne (**) Cypern Falklandsøerne (**) Forenede Arabiske Emirater Fransk Polynesien (**) Gibraltar (**) Hongkong, Kina (**) Israel Kinesisk Taipei Korea Kuwait Libyen Macao (**) Malta Nederlandske Antiller (**) Ny Kaledonien (*) Qatar Singapore Slovenien

(*) Landene i Central- og Østeuropa og de nye uafhængige stater i det tidligere Sovjetunionen.
(**) Territorium.

BILAG III

LISTE OVER OECD'S KOMITÉ FOR UDVIKLINGSBISTANDS MEDLEMMER

Australien, Belgien, Canada, Danmark, Amerikas Forenede Stater, Det Forenede Kongerige, Europa-Kommissionen, Finland, Frankrig, Grækenland, Irland, Italien, Japan, Luxembourg, Nederlandene, New Zealand, Norge, Portugal, Schweiz, Spanien, Sverige, Tyskland, Østrig.

BILAG IV

Uddrag af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings Komité for Udviklingsbistands (OECD/DAC) henstilling om afbinding af offentlig udviklingsbistand til de mindst udviklede lande (»Recommendation on Untying Official Development Assistance to the Least Developed Countries«), marts 2001

II. **Gennemførelse**

a) Dækning

7. Afbinding er en kompliceret proces. Det er nødvendigt med forskellige approacher for forskellige kategorier ODA, og medlemsstaternes foranstaltninger til gennemførelse af henstillingen vil både variere med hensyn til dækning og timing. På denne baggrund vil medlemmerne af DAC i videst mulig udstrækning afbinde deres ODA til de mindst udviklede lande i overensstemmelse med kriterierne og procedurerne i denne henstilling:

   i) Medlemmerne af DAC er enige om senest den 1. januar 2002 at afbinde deres ODA til de mindst udviklede lande på følgende områder: betalingsbalance- og strukturtilpasningsstøtte, gældseftergivelse, programbistand i en eller flere sektorer, investeringsstøtte til projekter, import- og råvarestøtte, markedsmæssige kontrakter om tjenesteydelser og ODA til ikke-statslige organisationer i forbindelse med indkøbsrelaterede aktiviteter.

   ii) For så vidt angår investeringsrelateret fagligt samarbejde og fritstående fagligt samarbejde, anerkendes det, at den politik, som medlemmerne af DAC fører, under skyldig hensyntagen til målene og principperne for denne henstilling kan være ledet af betydningen af at fastholde en grundlæggende følelse af nationalt engagement i donorlandene ved siden af målet om at inddrage partnerlandenes ekspertise. Fritstående fagligt samarbejde falder ikke ind under henstillingens anvendelsesområde.

   iii) For så vidt angår fødevarehjælp, anerkendes det, at den politik, som medlemmerne af DAC fører, under skyldig hensyntagen til målene og principperne for denne henstilling kan være ledet af drøftelser og aftaler i andre internationale fora vedrørende tilvejebringelse af fødevarehjælp.

8. Denne henstilling gælder ikke for aktiviteter på mindre end 700 000 SDR (130 000 SDR, hvis der er tale om investeringsrelateret fagligt samarbejde).

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING Nr. 2113/2005/EF

af 14. december 2005

om ændring af beslutning nr. 2256/2003/EF med henblik på forlængelse af programmet i 2006 til støtte for formidling af god praksis og overvågning af indførelsen af informations- og kommunikationsteknologi (IKT)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 157, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved beslutning nr. 2256/2003/EF ([3]) oprettedes Modinis-programmet til overvågning af e-Europa 2005-handlingsplanen, formidling af god praksis og forbedring af net- og informationssikkerheden for perioden 1. januar 2003 til 31. december 2005.

(2) Beslutning nr. 2256/2003/EF blev ændret ved beslutning nr. 787/2004/EF med henblik på tilpasning af referencebeløbene af hensyn til udvidelsen af Den Europæiske Union.

(3) I resolution af 9. december 2004 om fremtiden for informations- og kommunikationsteknologien (IKT) ([4]) opfordrede Rådet Kommissionen til at igangsætte arbejdet med opfølgning af e-Europa 2005-handlingsplanen som et vigtigt led i den nye dagsorden for informationssamfundet efter 2005.

(4) Kommissionens meddelelse af 19. november 2004 »Udfordringer for det europæiske informationssamfund efter 2005« analyserer de udfordringer, som en europæisk strategi for informationssamfundet frem til 2010 skal tage op. Meddelelsen taler for en mere udbredt anvendelse af IKT og for fortsat politisk opmærksomhed omkring IKT-spørgsmål, hvilket indebærer, at der er behov for overvågning og udveksling af god praksis. Meddelelsen var udgangspunktet for en debat, som førte til vedtagelsen af et nyt initiativ vedrørende informationssamfundet i 2005, som igangsættes i 2006.

(5) Ved Det Europæiske Råds forårsmøde annoncerede Kommissionen i sin meddelelse af 2. februar 2005 »Vækst og beskæftigelse: en fælles opgave — Et nyt afsæt for Lissabon-strategien«, et nyt initiativ, »i2010: Det europæiske informationssamfund«, som sigter mod at fremme udbredelsen af IKT.

(6) Kommissionens meddelelse af 1. juni 2005 »i2010 — Et europæisk informationssamfund som middel til vækst og beskæftigelse« beskriver de vigtigste politiske prioriteter i en femårs-strategi, som har til formål at fremme en åben og konkurrencedygtig digital økonomi. Fremme af udveksling af god praksis og overvågning af udbredelsen af tjenester, som bygger på IKT, vil fortsat støtte dialogen med interesseparter og medlemsstaterne, navnlig som led i den åbne koordineringsmetode.

(7) Kommissionen har fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et rammeprogram for konkurrenceevne og innovation, som dækker perioden 2007-2013, og som samler de specifikke fællesskabsforanstaltninger på områderne iværksætterånd, SMV, industriel konkurrenceevne, innovation, IKT, miljøteknologi og intelligent energi, herunder også de foranstaltninger, som er fastsat i beslutning nr. 2256/2003/EF.

(8) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 808/2004 af 21. april 2004 om EF-statistikker om informationssamfundet ([5]) etablerer fælles rammer for en systematisk produktion af EF-statistikker om informationssamfundet. Statistikkerne omfatter bl.a. oplysninger, der kræves til benchmarking-processen for e-Europa-handlingsplanen, og de er relevante for de strukturelle indikatorer, som understøtter overvågningen af medlemsstaternes resultater, foruden at de danner et ensartet grundlag for analyser af informationssamfundet.

([1]) Udtalelse af 27.10.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

([2]) Europa-Parlamentets udtalelse af 15.11.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 1.12.2005.

([3]) EFT L 336 af 23.12.2003, s. 1. Ændret ved beslutning nr. 787/2004/EF (EUT L 138 af 30.4.2004, s. 12).

([4]) EUT C 62 af 12.3.2005, s. 1.

([5]) EUT L 143 af 30.4.2004, s. 49.

(9) I de 12 måneder mellem afslutningen på handlingsplanen e-Europa 2005 og den forventede start på rammeprogrammet i 2007, er der behov for at overvåge udbredelsen af IKT i hele økonomien og støtte denne med fortsat benchmarking og statistiske analyser på grundlag af strukturelle indikatorer, og for at udveksle oplysninger om god praksis. De programaktiviteter, som gennemføres på områderne benchmarking, god praksis og samordning af politikker i 2006, vil støtte realiseringen af målene i ovennævnte meddelelser fra Kommissionen af 2. februar 2005 og 1. juni 2005.

(10) Mekanismerne for overvågning og udveksling af erfaringer, benchmarking-aktiviteter, formidling af god praksis og analyse af informationssamfundets økonomiske og samfundsmæssige konsekvenser bør videreføres i 2006 for at nå målene i Kommissionens meddelelse af 2. februar 2005, som sigter mod at stimulere udbredelsen af IKT i forlængelse af e-Europa-handlingsplanerne, og målene i Kommissionens meddelelse af 1. juni 2005.

(11) Beslutning nr. 2256/2003/EF bør derfor ændres —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Beslutning nr. 2256/2003/EF ændres således:

1) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 1a*

1. Programmet for 2006 fortsætter overvågningen af udbredelsen og brugen af informations- og kommunikationsteknologi (IKT) i hele økonomien og formidlingen af god praksis. Programmet har følgende mål:

a) at følge resultaterne i medlemsstaterne og sammenligne dem med de bedste i verden, idet man, i det omfang det er muligt, bruger de officielle statistikker

b) at støtte medlemsstaternes indsats for at stimulere brugen af IKT på nationalt, regionalt og lokalt plan, gennem analyse af god praksis og ved den supplerende fælles udvikling af mekanismer til udveksling af erfaringer

c) at analysere de økonomiske og samfundsmæssige konsekvenser af informationssamfundet med henblik på at lette de politiske drøftelser, navnlig hvad angår konkurrenceevne, vækst og beskæftigelse samt social integration.

2. Programmets aktiviteter går på tværs af forskellige sektorer og supplerer Fællesskabets foranstaltninger på andre områder. Tiltagene vil ikke overlappe det arbejde, der udføres inden for samme områder under andre fællesskabsprogrammer. Programmets foranstaltninger vedrørende benchmarking, god praksis og samordning af politikker skal tilsigte at nå målene i Kommissionens meddelelse af 2. februar 2005 til Det Europæiske Råds forårsmøde »Vækst og beskæftigelse: en fælles opgave — Et nyt afsæt for Lissabon-strategien«, som sigter mod at stimulere udbredelsen af IKT i forlængelse af e-Europa-handlingsplanerne og navnlig fremme bredbånd, e-forvaltning, e-business, e-sundhed og e-læring, og målene i Kommissionens meddelelse af 1. juni 2005 »i2010 — Et europæisk informationssamfund som middel til vækst og beskæftigelse«, som fremmer en åben og konkurrencedygtig digital økonomi.

3. Formålet med programmet er endvidere at skabe en fælles ramme for samspil på europæisk plan mellem forskellige aktører på nationalt, regionalt og lokalt plan.«

2) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 2a*

For at nå de mål, der er opstillet i artikel 1a, vil der blive iværksat følgende kategorier af aktiviteter:

a) Aktivitet 1

Overvågning og sammenligning af resultater:

— dataindsamling og -analyse på grundlag af benchmarking-indikatorerne, jf. Rådets resolution af 18. februar 2003 om gennemførelsen af e-Europa 2005-handlingsplanen herunder regionale indikatorer, hvor det er hensigtsmæssigt, og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 808/2004 af 21. april 2004 om EF-statistikker om informationssamfundet (*).

b) Aktivitet 2

Formidling af god praksis:

— undersøgelser med henblik på at kortlægge god praksis på nationalt, regionalt og lokalt plan, der bidrager til en vellykket udbredelse af IKT i hele økonomien

— støtte til målrettede konferencer, seminarer og workshops, formidling og informations- og kommunikationsaktiviteter med sigte på at fremme målene i Kommissionens meddelelse af 2. februar 2005 til Det Europæiske Råds forårsmøde »Vækst og beskæftigelse: en fælles opgave — Et nyt afsæt for Lissabon-strategien«, som sigter mod at stimulere udbredelsen af IKT i forlængelse af e-Europa-handlingsplanerne, og målene i Kommissionens meddelelse af 1. juni 2005 »i2010 — Et europæisk informationssamfund som middel til vækst og beskæftigelse«, som fremmer en åben og konkurrencedygtig digital økonomi, for at styrke samarbejde og udveksling af erfaringer, som fastsat i artikel 1a, stk. 1, litra b).

c) Aktivitet 3

Analyse og strategisk drøftelse:

— støtte sociale og økonomiske eksperters arbejde, med det formål at bidrage med fremadrettede politikanalyser til Kommissionen.

(*) EUT L 143 af 30.4.2004, s. 49.«

3) Artikel 4, stk. 1, erstattes af følgende:

»Programmet dækker perioden 1. januar 2003 til 31. december 2006.

Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet fastlægges til 30 160 000 EUR.«

4) Bilaget erstattes med teksten i bilaget til denne beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. december 2005.

På Europa-Parlamentets vegne	På Rådets vegne
J. BORRELL FONTELLES	C. CLARKE
Formand	*Formand*

BILAG

»*BILAG*

Det flerårige program for overvågning af e-Europa-handlingsplanen, formidling af god praksis og forbedring af net- og informationssikkerheden (Modinis)

Vejledende udgiftsfordeling 2003-2005

Procent af samlet budget pr. kategori og år				
	2003	2004	2005	I alt 2003-2005
Aktivitet 1 — Tilsyn med og sammenligning af resultater	12 %	14 %	14 %	40 %
Aktivitet 2 — Formidling af god praksis	8 %	10 %	12 %	30 %
Aktivitet 3 — Analyse og strategisk drøftelse	2 %	3 %	3 %	8 %
Aktivitet 4 — Bedre netværks- og informationssikkerhed	17 %	5 %	0 %	22 %
Procent af det samlede budget	39 %	32 %	29 %	100 %

Vejledende udgiftsfordeling 2006

Procent af samlet budget pr. kategori og år	
	2006
Aktivitet 1 — Tilsyn med og sammenligning af resultater	55 %
Aktivitet 2 — Formidling af god praksis	30 %
Aktivitet 3 — Analyse og strategisk drøftelse	15 %
Aktivitet 4 — Bedre netværks- og informationssikkerhed	0 %
Procent af det samlede budget	100 %«

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2005/82/EF

af 14. december 2005

om ophævelse af Rådets direktiv 90/544/EØF om de frekvensbånd, der skal anvendes til samordnet indførelse af fælleseuropæisk landbaseret offentlig personsøgning i Fællesskabet

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ([2]),

efter proceduren i traktatens artikel 251 ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge direktiv 90/544/EØF ([4]) skulle medlemsstaterne senest den 31. december 1992 udpege fire kanaler i frekvensbåndet 169,4 — 169,8 MHz til den fælleseuropæiske landbaserede offentlige personsøgetjeneste (i det følgende benævnt »Ermes«) og så hurtigt som muligt udarbejde planer, således at den fælleseuropæiske offentlige personsøgetjeneste kunne anvende hele 169,4 — 169,8 MHz-båndet i overensstemmelse med kommercielle behov.

(2) Brugen af frekvensbåndet 169,4 — 169,8 MHz til Ermes i Fællesskabet er gået tilbage eller endda ophørt, hvilket betyder, at frekvensbåndet i dag ikke udnyttes effektivt af Ermes og derfor kan udnyttes bedre til at opfylde andre fællesskabspolitiske behov.

(3) Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 676/2002/EF af 7. marts 2002 om et frekvenspolitisk regelsæt i Det Europæiske Fællesskab (frekvenspolitikbeslutningen) ([5]) etablerer en politisk og retlig ramme i Fællesskabet for at sikre samordning af tilgangen til politikkerne og, hvor det er hensigtsmæssigt, den harmonisering af betingelserne for adgang til og effektiv udnyttelse af radiofrekvenserne, der er nødvendig for det indre markeds oprettelse og funktion. Ifølge nævnte beslutning kan Kommissionen vedtage tekniske gennemførelsesforanstaltninger for at sikre harmonisering af betingelserne for adgang til og effektiv udnyttelse af radiofrekvenserne.

(4) Frekvensbåndet 169,4 — 169,8 MHz er egnet til anvendelser til gavn for handicappede, og da det er et politisk mål for Fællesskabet at fremme sådanne systemer, såvel som et overordnet mål at sikre et velfungerende indre marked, gav Kommissionen i henhold til artikel 4, stk. 2, i frekvenspolitikbeslutningen Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer (i det følgende benævnt »CEPT«) mandat til at undersøge bl.a. anvendelser til hjælp for handicappede.

(5) I overensstemmelse med mandatet har CEPT opstillet en ny frekvensplan og en kanalplan, der gør det muligt at lade seks typer udvalgte anvendelser dele frekvensbåndet med henblik på at opfylde en række fællesskabspolitiske behov.

(6) Af disse årsager og i overensstemmelse med formålet med frekvenspolitikbeslutningen bør direktiv 90/544/EØF ophæves —

([1]) Udtalelse af 27.10.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

([2]) Udtalelse af 17.11.2005 på grundlag af ikke-obligatorisk høring (endnu ikke offentliggjort i EUT).

([3]) Europa-Parlamentets udtalelse af 15.11.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 1.12.2005.

([4]) EFT L 310, af 9.11.1990, s. 28.

([5]) EFT L 108, af 24.4.2002, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 90/544/EØF ophæves med virkning fra den 27. december 2005.

Artikel 2

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. december 2005.

På Europa-Parlamentets vegne	På Rådets vegne
J.BORRELL FONTELLES	C. CLARKE
Formand	*Formand*

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2005/84/EF

af 14. december 2005

om 22. ændring af Rådets direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater (phthalater i legetøj og småbørnsartikler)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

efter proceduren i traktatens artikel 251 ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Traktatens artikel 14 omhandler oprettelse af et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital.

(2) Arbejdet med at gennemføre det indre marked bør forbedre livskvaliteten, sundhedsbeskyttelsen og forbrugernes sikkerhed. Dette direktiv opfylder kravet om, at der skal sikres et højt sundheds- og forbrugerbeskyttelsesniveau ved fastlæggelsen og gennemførelsen af alle Fællesskabets politikker og aktiviteter.

(3) Anvendelsen af visse phtalater i legetøj og småbørnsartikler, som er fremstillet af blødgjort materiale, eller som indeholder dele, der er fremstillet af blødgjort materiale, bør forbydes, da forekomsten af visse phthalater udgør eller vil kunne udgøre en risiko for børns sundhed. Legetøj og småbørnsartikler, som kan puttes i munden, uanset om produktet er beregnet til dette formål, kan under visse omstændigheder udgøre en sundhedsrisiko for små børn, hvis disse genstande er fremstillet af blødgjort materiale eller indeholder dele fremstillet af blødgjort materiale, der indeholder visse phthalater.

(4) Den Videnskabelige Komité for Toksicitet, Økotoksicitet og Miljø (CSTEE) har efter at være blevet hørt af Kommissionen afgivet udtalelser om sundhedsrisiciene forbundet med disse phthalater.

(5) Kommissionens henstilling 98/485/EF af 1. juli 1998 om artikler og legetøj til børn under tre år, som er beregnet til at blive puttet i munden, og som er fremstillet af blød PVC indeholdende visse phthalater ([4]) opfordrede medlemsstaterne til at vedtage foranstaltninger til at sikre en effektiv beskyttelse af børns sundhed hvad angår disse produkter.

(6) Siden 1999 har anvendelsen af seks phthalater i legetøj og småbørnsartikler, som er beregnet til at blive puttet i munden af børn under tre år, været genstand for et midlertidigt forbud på EU-plan efter vedtagelsen af Kommissionens beslutning 1999/815/EF ([5]) inden for rammerne af Rådets direktiv 92/59/EØF af 29. juni 1992 om produktsikkerhed i almindelighed ([6]). Nævnte beslutnings gyldighedsperiode forlænges regelmæssigt.

(7) Nogle medlemsstater har allerede indført begrænsninger i markedsføringen af legetøj og småbørnsartikler på grund af indholdet af phthalater, hvilket direkte berører det indre markeds gennemførelse og funktion. Det er derfor nødvendigt at foretage en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning på dette område og ændre bilag I til direktiv 76/769/EØF ([7]).

(8) Forsigtighedsprincippet bør finde anvendelse, når den videnskabelige evaluering ikke gør det muligt at fastslå risikoen med tilstrækkelig sikkerhed, så der sikres et højt sundhedsbeskyttelsesniveau, navnlig for børn.

(9) Børn er som organismer under udvikling særligt sårbare over for reproduktionstoksiske stoffer. Derfor bør den eksponering af børn, som hidrører fra alle praktisk undgåelige kilder til emission af disse stoffer, navnlig artikler, som børn putter i munden, begrænses mest muligt.

([1]) EFT C 116 E af 26.4.2000, s. 14.

([2]) EFT C 117 af 26.4.2000, s. 59.

([3]) Europa-Parlamentets udtalelse af 6.7.2000 (EFT C 121 af 24.4.2001, s. 410), Rådets fælles holdning af 4.4.2005 (EUT C 144 E af 14.6.2005, s. 24), Europa-Parlamentets holdning af 5.7.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 23.11.2005.

([4]) EFT L 217 af 5.8.1998, s. 35.

([5]) EFT L 315 af 9.12.1999, s. 46. Senest ændret ved beslutning 2004/781/EF (EUT L 344 af 20.11.2004, s. 35).

([6]) EFT L 228 af 11.8.1992, s. 24. Ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF (EFT L 11 af 15.1.2002, s. 4).

([7]) EFT L 262 af 27.9.1976, s. 201. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2004/98/EF (EUT L 305 af 1.10.2004, s. 63).

(10) Under risikovurderingerne og/eller inden for rammerne af Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer [1] er di(2-ethylhexyl)phthalat (DEHP), dibutylphthalat (DBP) og butylbenzylphthalat (BBP) blevet identificeret som reproduktionstoksiske stoffer og er derfor blevet klassificeret som reproduktionstoksisk i kategori 2.

(11) Med hensyn til diisononylphthalat (DINP), diisodecylphthalat (DIDP) og di-n-octylphthalat (DNOP) mangler der enten videnskabelige oplysninger, eller de foreliggende oplysninger er modstridende; det kan dog ikke udelukkes, at disse stoffer udgør en potentiel risiko, hvis de anvendes i legetøj og småbørnsartikler, som pr. definition er beregnet til børn.

(12) Usikkerhederne i forbindelse med evalueringen af eksponeringen for disse phthalater, såsom den tid, artiklen er i munden, samt eksponeringen for emissioner fra andre kilder, gør det nødvendigt at tage forsigtighedshensyn. Der bør derfor indføres begrænsninger i anvendelsen af disse phthalater til legetøj og småbørnsartikler samt i markedsføringen af sådanne artikler. Begrænsningerne vedrørende DINP, DIDP og DNOP bør imidlertid af proportionalitetshensyn være mindre strenge end dem, der foreslås vedrørende DEHP, DBP og BBP.

(13) Kommissionen bør foretage en gennemgang af andre anvendelser af artikler, der er fremstillet af blødgjort materiale, eller hvori indgår dele, der er fremstillet af blødgjort materiale, og som kan udsætte mennesker for risiko, navnlig artikler, der anvendes i medicinsk udstyr.

(14) I overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om forsigtighedsprincippet bør foranstaltninger, der baseres på dette princip, revideres i lyset af nye videnskabelige oplysninger.

(15) Kommissionen bør i samarbejde med de myndigheder i medlemsstaterne, der er ansvarlige for markedstilsyn og håndhævelse i forbindelse med legetøj og småbørnsartikler, og i samråd med de relevante producent- og importørorganisationer overvåge anvendelsen af phthalater og andre stoffer som blødgørere i legetøj og småbørnsartikler.

(16) Med henblik på direktiv 76/769/EØF bør »småbørnsartikler« defineres.

(17) I overensstemmelse med nr. 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning [2] bør medlemsstaterne opfordres til, at de hver for sig og i Fællesskabets interesse opstiller egne oversigter, der så vidt muligt viser sammenhængen mellem dette direktiv og dets gennemførelse i national lovgivning, og offentliggør disse oversigter.

(18) Kommissionen vil tage anvendelsen af de phthalater, der er opført i bilag I til direktiv 76/769/EØF, i andre produkter op til fornyet vurdering, når risikovurderingen i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 af 23. marts 1993 om vurdering af og kontrol med risikoen ved eksisterende stoffer [3] er afsluttet.

(19) Dette direktiv berører ikke Fællesskabets minimumsforskrifter for beskyttelse af arbejdstagerne som fastsat i Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet [4] og i særdirektiverne vedtaget på grundlag heraf, navnlig Rådets direktiv 90/394/EØF af 28. juni 1990 om beskyttelse af arbejdstagere mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer [5] og Rådets direktiv 98/24/EF af 7. april 1998 om beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet mod risici i forbindelse med kemiske agenser [6] —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 76/769/EØF ændres som følger:

1) Følgende litra tilføjes i artikel 1, stk. 3:

»c) småbørnsartikel: ethvert produkt, der har til formål at gøre det lettere for børn at sove eller slappe af, som anvendes til børns hygiejne, eller som børn kan spise med eller sutte på.«

2) Bilag I ændres som anført i bilaget til nærværende direktiv.

[1] EFT 196 af 16.8.1967, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2004/73/EF (EUT L 152 af 30.4.2004, s. 1).

[2] EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

[3] EFT L 84 af 5.4.1993, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

[4] EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

[5] EFT L 196 af 26.7.1990, s. 1. Ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/37/EF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 50).

[6] EFT L 131 af 5.5.1998, s. 11.

Artikel 2

Kommissionen tager senest den 16. januar 2010 de foranstaltninger, der er omhandlet i direktiv 76/769/EØF som ændret ved dette direktiv, op til fornyet vurdering i lyset af nye videnskabelige oplysninger om de i bilaget til dette direktiv beskrevne stoffer og deres substitutionsprodukter, og såfremt der er grundlag herfor, ændres disse foranstaltninger tilsvarende.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 16. juli 2006 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den 16. januar 2007.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. december 2005.

På Europa-Parlamentets vegne	På Rådets vegne
J. BORRELL FONTELLES	C. CLARKE
Formand	*Formand*

BILAG

I bilag I til direktiv 76/769/EØF indsættes følgende punkter:

»[XX.] Følgende phthalater (eller andre CAS eller Einecs-numre, der omfatter følgende stoffer): di(2-ethylhexyl)phthalat (DEHP) CAS nr. 117-81-7 Einecs nr. 204-211-0 dibutylphthalat (DBP) CAS nr. 84-74-2 Einecs nr. 201-557-4 butylbenzylphthalat (BBP) CAS nr. 85-68-7 Einecs nr. 201-622-7	Må ikke anvendes som stoffer eller som bestanddele i præparater i koncentrationer på over 0,1 % udtrykt i masse af det blødgjorte materiale i legetøj og småbørnsartikler. Legetøj og småbørnsartikler, der indeholder disse phthalater i koncentrationer over ovennævnte grænse, må ikke markedsføres.
[XXa.] Følgende phthalater (eller andre CAS eller Einecs-numre, der omfatter følgende stoffer): diisononylphthalat (DINP) CAS nr. 28553-12-0 og 68515-48-0 Einecs nr. 249-079-5 og 271-090-9 diisodecylphthalat (DIDP) CAS nr. 26761-40-0 og 68515-49-1 Einecs nr. 247-977-1 og 271-091-4 di-n-octylphthalat (DNOP) CAS nr. 117-84-0 Einecs nr. 204-214-7	Må ikke anvendes som stoffer eller som bestanddele i præparater i koncentrationer på over 0,1 % udtrykt i masse af det blødgjorte materiale i legetøj og småbørnsartikler, som børn vil kunne putte i munden. Legetøj og småbørnsartikler, der indeholder disse phthalater i koncentrationer over ovennævnte grænse, må ikke markedsføres.«

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2005/88/EF

af 14. december 2005

om ændring af direktiv 2000/14/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om støjemission i miljøet fra maskiner til udendørs brug

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/14/EF ([3]) har været taget op til behandling i arbejdsgruppen for maskiner til udendørs brug, nedsat af Kommissionen.

(2) I sin rapport af 8. juli 2004 konkluderede denne arbejdsgruppe, at en række fase II-støjgrænser, der ifølge direktivet skulle anvendes fra den 3. januar 2006, ikke var teknisk gennemførlige. Det har dog aldrig været hensigten, at disse maskiner skulle afskæres fra at blive markedsført eller taget i brug af årsager, der udelukkende har med teknisk gennemførlighed at gøre.

(3) Det er derfor nødvendigt at fastslå, at visse maskintyper, der er opført på listen i artikel 12 i direktiv 2000/14/EF, og som alene af tekniske årsager ikke vil kunne overholde fase II-støjgrænserne senest den 3. januar 2006, stadig må markedsføres og/eller tages i brug fra denne dato.

(4) Erfaringerne fra de første fem års anvendelse af direktiv 2000/14/EF har vist, at der er behov for mere tid til at opfylde bestemmelserne i dets artikel 16 og 20, og at det er nødvendigt at tage direktivet op til revision med henblik på at foretage eventuelle ændringer, særlig med hensyn til de deri omhandlede fase II-støjgrænser. Det er derfor nødvendigt at forlænge fristen for at forelægge Europa-Parlamentet og Rådet den rapport om Kommissionens erfaringer med gennemførelsen og forvaltningen af direktiv 2000/14/EF, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, i nævnte direktiv, med to år.

(5) Det bestemmes i artikel 20, stk. 3, i direktiv 2000/14/EF, at Kommissionen skal forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om, hvorvidt og i hvilket omfang den tekniske udvikling giver mulighed for en nedsættelse af grænseværdierne for plæneklippere og plænetrimmere/plænekanttrimmere. Da de forpligtelser, der er fastsat i artikel 20, stk. 1, i nævnte direktiv, er mere præskriptive end de forpligtelser, der er fastsat i artikel 20, stk. 3, og for at undgå dobbeltarbejde bør disse maskintyper medtages i den almindelige rapport, der er omhandlet i nævnte direktivs artikel 20, stk. 1. Derfor bør forpligtelsen til at aflægge den særlige rapport, jf. nævnte direktivs artikel 20, stk. 3, udgå.

(6) Målet med dette direktiv, nemlig at sikre at det indre marked fortsat fungerer tilfredsstillende efter indførelsen af et krav om, at maskiner til udendørs brug overholder de harmoniserede bestemmelser vedrørende støjemissioner, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af den påtænkte handlings omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål, da dets anvendelsesområde er begrænset til de maskintyper, hvor fase II-støjgrænserne for øjeblikket ikke kan overholdes af tekniske årsager.

(7) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ([4]) tilskyndes medlemsstaterne til, i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne.

(8) Direktiv 2000/14/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

([1]) Udtalelse afgivet den 27.10.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

([2]) Europa-Parlamentets udtalelse af 26.10.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 8.12.2005.

([3]) EFT L 162 af 3.7.2000, s. 1.

([4]) EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2000/14/EF foretages følgende ændringer:

1) Skemaet i artikel 12 affattes således:

»Maskintype	Installeret nettoeffekt P(i kW) Elektrisk effekt P_{el} (1) i kW Maskinens masse m i kg Skærebredde L i cm	Tilladeligt lydeffektniveau i dB/1 pW	
		Fase I fra den 3. januar 2002	Fase II fra den 3. januar 2006
Komprimeringsmaskiner (vibrationstromler, -plader og -stampere)	$P \leq 8$	108	105 (2)
	$8 < P \leq 70$	109	106 (2)
	$P > 70$	$89 + 11 \lg P$	$86 + 11 \lg P$ (2)
Bæltedrevne dozere, læssere og gravelæssemaskiner	$P \leq 55$	106	103 (2)
	$P > 55$	$87 + 11 \lg P$	$84 + 11 \lg P$ (2)
Hjuldrevne dozere, læssere og gravelæssemaskiner, dumpere, gradere, losse-pladskompaktorer med læsseskovl, gaffeltruck med forbrændingsmotor og kontravægte, mobilkraner, komprimeringsmaskiner (ikke-vibrationstromler), udlægningsmaskiner, hydraulikpumper	$P \leq 55$	104	101 (2) (3)
	$P > 55$	$85 + 11 \lg P$	$82 + 11 \lg P$ (2) (3)
Gravemaskiner, byggepladselevatorer til godstransport, spil til byggepladser, motorfræsere	$P \leq 15$	96	93
	$P > 15$	$83 + 11 \lg P$	$80 + 11 \lg P$
Håndbetjente betonbrækkere og pikhammere	$m \leq 15$	107	105
	$15 < m < 30$	$94 + 11 \lg m$	$92 + 11 \lg m$ (2)
	$m \geq 30$	$96 + 11 \lg m$	$94 + 11 \lg m$
Tårnkraner		$98 + \lg P$	$96 + \lg P$
Svejseaggregater og el-generatorer	$P_{el} \leq 2$	$97 + \lg P_{el}$	$95 + \lg P_{el}$
	$2 < P_{el} \leq 10$	$98 + \lg P_{el}$	$96 + \lg P_{el}$
	$10 > P_{el}$	$97 + \lg P_{el}$	$95 + \lg P_{el}$
Kompressorer	$P \leq 15$	99	97
	$P > 15$	$97 + 2 \lg P$	$95 + 2 \lg P$
Plæneklippere, plænetrimmere/plænekanttrimmere	$L \leq 50$	96	94 (2)
	$50 < L \leq 70$	100	98
	$70 < L \leq 120$	100	98 (2)
	$L > 120$	105	103 (2)

(1) P_{el} for svejseaggregater: den sædvanlige elektriske strøm til svejsning multipliceret med den sædvanlige belastningsspænding for den laveste værdi af den driftstid, fabrikanten har oplyst.
P_{el} for el-generatorer: primæreffekten i henhold til ISO 8528-1:1993, punkt 13.3.2.

(2) Tallene for fase II er kun vejledende for følgende maskintyper:
— vibrationstromler med gående fører
— vibrationsplader (> 3 kW)
— vibrationsstampere
— dozere (med stålbælte)
— læssere (med stålbælte > 55 kW)
— gaffeltruck med forbrændingsmotor og kontravægte
— udlægningsmaskiner med komprimerende afstrygerbrædder
— håndbetjente betonbrækkere og pikhammere med forbrændingsmotor (15 < m < 30)
— plæneklippere, plænetrimmere/plænekanttrimmere.
De endelige tal vil afhænge af, om direktivet ændres på baggrund af den rapport, der skal aflægges i henhold til artikel 20, stk. 1. Hvis der ikke foretages nogen ændring, vil tallene for fase I fortsat finde anvendelse i fase II.

(3) For enmotorede mobilkraner finder tallene for fase I anvendelse indtil den 3. januar 2008. Efter denne dato finder fase II-tallene anvendelse.

Det tilladelige lydeffektniveau afrundes til nærmeste hele tal (lavere værdier end 0,5 rundes ned; 0,5 og højere værdier rundes op).«

2) I artikel 20 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1, første punktum, ændres »senest den 3. januar 2005« til »senest den 3. januar 2007«.

b) Stk. 3 udgår.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 31. december 2005. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne anvender disse love og bestemmelser fra den 3. januar 2006.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. december 2005.

På Europa-Parlamentets vegne	På Rådets vegne
J. BORRELL FONTELLES	C. CLARKE
Formand	*Formand*

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 20. december 2005

om harmonisering af frekvensbåndet 169,4-169,8125 MHz i Fællesskabet

(meddelt under nummer K(2005) 5503)

(EØS-relevant tekst)

(2005/928/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 676/2002/EF af 7. marts 2002 om et frekvenspolitisk regelsæt i Det Europæiske Fællesskab (frekvenspolitikbeslutningen) [1], særlig artikel 4, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 90/544/EØF af 9. oktober 1990 om de frekvensbånd, der skal anvendes til samordnet indførelse af fælleseuropæisk landbaseret offentlig personsøgning i Fællesskabet (Ermes-direktivet) [2] blev ophævet den 27. december 2005 ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/82/EF [3]. Direktivet pålagde medlemsstaterne at udpege fire kanaler i frekvensbåndet 169,4-169,8 MHz til den fælleseuropæiske landbaserede offentlige personsøgetjeneste (herefter Ermes) og sikre, at Ermes så hurtigt som muligt kunne anvende hele 169,4-169,8 MHz-båndet i overensstemmelse med kommercielle behov.

(2) Brugen af frekvensbåndet 169,4-169,8 MHz til Ermes i Fællesskabet er gået kraftigt tilbage eller endda helt ophørt, med det resultat, at frekvensbåndet ikke udnyttes effektivt af Ermes og derfor kan udnyttes bedre til at opfylde andre fællesskabspolitiske behov.

(3) I henhold til artikel 4, stk. 2, i frekvenspolitikbeslutningen gav Kommissionen den 7. juli 2003 Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer (CEPT) mandat til at indsamle oplysninger om de nuværende og mulige fremtidige anvendelser af 169,4-169,8 MHz-båndet, opstille en liste over alternative muligheder for anvendelse af frekvensbåndet, navnlig muligheder, der ikke kun har at gøre med traditionel elektronisk kommunikation. CEPT blev bedt om for hver enkelt mulig anvendelse at undersøge muligheden for sameksistens med andre anvendelser og muligheden for at benytte andre frekvensbånd, i overensstemmelse med principperne i rammedirektivet. Frekvensbåndet, der allerede er delvist harmoniseret, er egnet til visse anvendelser, som er relevante i forbindelse med oprettelse og drift af det indre marked på en række af Fællesskabets politikområder, og nogle af disse anvendelser vil kunne gavne handicappede eller støtte samarbejdet om retlige og indre anliggender i EU.

(4) Ifølge artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) [4] skal medlemsstaterne fremme Den Europæiske Unions borgeres interesser, blandt andet ved at tilgodese særlige sociale gruppers behov, især hørehæmmede og personer, der har brug for øjeblikkelig hjælp.

(5) På grundlag af tekniske undersøgelser og indsamling af oplysninger bekræftede CEPT, at det pågældende frekvensbånd på trods af vedtagelsen af direktiv 90/544/EØF kun er blevet anvendt i begrænset udstrækning til Ermes, og at behovet for persons øgesystemer har ændret sig i Europa, efterhånden som systemernes funktioner er blevet overtaget af andre teknologier såsom SMS (short messaging system) via GSM.

(6) Udpegelsen af dele af frekvensbåndet 169,4-169,8 MHz til Ermes i Fællesskabet bør derfor revideres for at sikre en mere effektiv udnyttelse af dette frekvensbånd, idet frekvensbåndets harmoniserede status bevares.

[1] EFT L 108 af 24.4.2002, s. 1.
[2] EFT L 310 af 9.11.1990, s. 28.
[3] EUT L 344 af 27.12.2005, s. 38.
[4] EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33.

(7) I overensstemmelse med mandatet har CEPT opstillet en ny frekvensplan og en kanalplan, der gør det muligt at lade seks typer foretrukne anvendelser dele frekvensbåndet 169,4-169,8125 MHz med henblik på at opfylde en række fællesskabspolitiske behov. Disse behov omfatter støtte i form af høreapparater for hørehæmmede, for hvem et harmoniseret frekvensbånd kan medføre bedre rejsevilkår i Fællesskabet og lavere priser på høreapparater som følge af stordriftsfordele; udvikling af det indre marked for tryghedsalarmer, der gør det muligt for ældre og handicappede at foretage nødopkald; sporingssystemer, der gør det nemmere at spore og genfinde tyvekoster i hele Fællesskabet; måleraflæsningssystemer til brug for el- og vandforsyningsselskaber; og eksisterende personsøgesystemer såsom Ermes, samt midlertidig brug af private mobilradiosystemer (PMR) til dækning af særlige begivenheder af et par dages til et par måneders varighed.

(8) Resultaterne af mandatet til CEPT, som Kommissionen anser for tilfredsstillende, bør gøres til gældende regler i Fællesskabet og gennemføres af medlemsstaterne. De eksisterende tilladelser til Ermes og/eller PMR, der ikke er i overensstemmelse med den nye frekvensplan og kanalplanen, bør kunne opretholdes, indtil de udløber, eller indtil Ermes- og/eller PMR-anvendelserne uden urimeligt besvær kan flyttes til et passende frekvensbånd.

(9) Når der gives tilladelse til brug af radiofrekvenser, bør der benyttes et system, der er så lidt indgribende som muligt, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) [1], blandt andet bør brugen ikke gøres afhængig af individuelle brugsrettigheder.

(10) Uden at det berører muligheden for at tilgodese frekvensbehovene på bestemte politiske områder ved at udpege frekvenser på et eksklusivt grundlag, bør der generelt foreslås så generiske allokeringer som muligt for frekvensbåndene, således at brugen heraf kun styres ved at fastlægge specifikke brugsbegrænsninger, såsom »duty cycle« og effektniveau, og således at det ved hjælp af harmoniserede standarder, der er anerkendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse [2], sikres, at udstyr, der anvender de allokerede frekvenser, anvender så få frekvensressourcer som muligt, så der undgås skadelig interferens.

(11) Koordineringen af kanaler i højeffektdelen af frekvensbåndet 169,4–169,8125 MHz mellem nabolande vil ske gennem bi- eller multilaterale aftaler.

(12) For også på lang sigt at sikre, at frekvensbåndet 169,4-169,8125 MHz udnyttes effektivt bør administrationerne fortsat undersøge mulighederne for at opnå en mere effektiv udnyttelse, navnlig af det udpegede beskyttelsesbånd (»guard band«).

(13) Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelse fra Frekvensudvalget —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Formål

Formålet med denne beslutning er at harmonisere vilkårene for tilrådighedsstillelse og effektiv udnyttelse af frekvensbåndet 169,4-169,8125 MHz i Fællesskabet.

Artikel 2

Definitioner

I denne beslutning forstås ved:

a) »høreapparat«: et radiokommunikationssystem, der normalt omfatter en eller flere radiosendere og en eller flere radiomodtagere, og som forbedrer hørehæmmedes høreevne

b) »tryghedsalarm«: et pålideligt radiokommunikationssystem og –net med tilhørende bærbart udstyr, som inden for et begrænset område tillader en person i nød at tilkalde hjælp på en enkel måde

c) »måleraflæsningssystem«: et system, der ved hjælp af radiokommunikationsudstyr muliggør fjernstyret tilstandsovervågning, måleraflæsning og driftsstyring

d) »sporingssystem«: et system til at spore og genfinde genstande, som almindeligvis består af en radiosender, der anbringes på den genstand, der skal beskyttes, samt en modtager, og som også kan omfatte en alarm

e) »personsøgesystem«: et system, der tillader envejsradiokommunikation mellem en sender (basisstation) og en modtager (mobilt udstyr)

[1] EFT L 108 af 24.4.2002, s. 21.

[2] EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

f) »privat mobilradiokommunikation (PMR)«: en jordbaseret mobilkommunikationstjeneste, der anvender simpleks-, halv dupleks- og eventuelt fuld dupleks-modus på terminalniveau til at etablere kommunikationsforbindelse inden for en lukket brugergruppe.

Artikel 3

Harmoniserede anvendelser

1. Frekvensbåndet 169,4–169,8125 MHz inddeles i en laveffektdel og en højeffektdel. Frekvensplanen og kanalplanen for frekvensbåndet fastlægges i bilaget til denne beslutning.

2. Laveffektdelen af frekvensbåndet 169,4–169,8125 MHz anvendes til følgende foretrukne anvendelser:

a) høreapparater, eksklusiv brug

b) tryghedsalarmer, eksklusiv brug

c) måleraflæsningssystemer, ikke-eksklusiv brug

d) laveffektsendere til sporingssystemer, ikke-eksklusiv brug.

3. Højeffektdelen af frekvensbåndet 169,4–169,8125 MHz anvendes til følgende foretrukne anvendelser:

a) højeffektsendere til sporingssystemer

b) eksisterende personsøgesystemer eller personsøgesystemer, der flyttes fra andre kanaler i frekvensbåndet.

4. Der kan indføres andre anvendelser af frekvensbåndet 169,4–169,8125 MHz, forudsat at de ikke hæmmer en harmoniseret indførelse af de foretrukne anvendelser. Disse alternative anvendelser er:

a) høreapparater, ikke-eksklusiv brug i laveffektdelen af frekvensbåndet

b) sporing, personsøgning, midlertidig brug eller privat mobilradiokommunikation på nationalt plan i højeffektdelen af frekvensbåndet.

5. Den maksimale udstrålede effekt i laveffektdelen af frekvensbåndet 169,4–169,8125 MHz begrænses til 0,5 Watt effektiv udstrålet effekt (e.r.p.). De maksimale »duty cycles« for måleraflæsningssystemerne og sporingssystemerne i laveffektdelen af frekvensbåndet skal være under henholdsvis 10 % og 1 %.

6. Brug af frekvensbåndet 169,4–169,8125 MHz til personsøgesystemer og privat mobilradiokommunikation, der er godkendt på datoen for meddelelsen af denne beslutning, og som ikke er i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1-5, kan forsætte, så længe de tilladelser til disse tjenester, der foreligger på datoen for meddelelsen af denne beslutning, er gyldige.

Artikel 4

Gennemførelse af artikel 3

Artikel 3 finder anvendelse fra den 27. december 2005.

Artikel 5

Tilsyn og undersøgelser

For at sikre en effektiv udnyttelse af frekvensbåndet 169,4–169,8125 MHz undersøger medlemsstaterne løbende anvendelsen af frekvensbåndet og aflægger rapport til Kommissionen.

Artikel 6

Adressater

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 2005.

På Kommissionens vegne

Viviane REDING

Medlem af Kommissionen

BILAG

Frekvensplan for frekvensbåndet 169,4-169,8125 MHz

Laveffektanvendelser										»Guardband«	Højeffektanvendelser															
Specifikke laveffektanvendelser						Tryg-hedsalar-mer	Høreapparater		Tryg-hedsalar-mer		Sporingssystem	Personsøgning	Personsøgning	Personsøgning	Sporingssy-stem	Sporingssystem	Personsøgning	Sporingssystem								
Høreapparater						Eksklusiv brug					Disse kanaler kan eventuelt anvendes på nationalt plan til højeffektanvendelser såsom personsøgning, sporing, midlertidig brug eller PMR.															
12,5						12,5	50		12,5		12,5 ([1])															
1a	1b	2a	2b	3a	3b	4a	4b+5+6a	6b+7+8a	8b		9a	9b	10a	10b	11a	11b	12a	12b	13a	13b	14a	14b	15a	15b	16a	16b

Forklaring:

1. række: Anvendelseskategori, dvs. laveffektanvendelser eller højeffektanvendelser
2. række: Foretrukne anvendelser:
— Specifikke laveffektanvendelser: se artikel 3, stk. 2, litra c) og d).
— Tryghedsalarmer: se artikel 3, stk. 2, litra b).
— Høreapparater: se artikel 3, stk. 2, litra a).
— Sporingssystemer (højeffektdel): se artikel 3, stk. 3, litra a).
— Personsøgesystemer: se artikel 3, stk. 3, litra b).
3. række: Alternative anvendelser: se artikel 3, stk. 4.
4. og 5. række: Kanalraster (i kHz) og kanalnummer.

([1]) På grund af muligheden for at anvende enhver højeffektkanal til midlertidig brug. For at lette koordineringen på tværs af grænserne skal systemer, der anvender 25 kHz-kanaler, imidlertid holde sig til kanalrasteren fra og med den nedre grænse af kanal 9.

Kanalplan for frekvensbåndet 169,4-169,8125 MHz

12,5 kHz-båndbredde		25 kHz-båndbredde		50 kHz-båndbredde	
Kanalnummer	Midterfrekvens	Kanalnummer	Midterfrekvens	Kanalnummer	Midterfrekvens
1a	169,406250	1	169,412500		
1b	169,418750			»0«	169,437500
2a	169,431250	2	169,437500		
2b	169,443750				
3a	169,456250	3	169,462500		
3b	169,468750				
4a	169,481250	4	169,487500		
4b	169,493750			»1«	169,512500
5a	169,506250	5	169,512500		
5b	169,518750				
6a	169,531250	6	169,537500		
6b	169,543750			»2«	169,562500
7a	169,556250	7	169,562500		
7b	169,568750				
8a	169,581250	8	169,587500		
8b	169,593750				
12,5 kHz »guard band«					
9a	169,618750	9	169,62500		
9b	169,631250				
10a	169,643750	10	169,65000		
10b	169,656250				
11a	169,668750	11	169,67500		
11b	169,681250				
12a	169,693750	12	169,70000		
12b	169,706250				
13a	169,718750	13	169,72500		
13b	169,731250				
14a	169,743750	14	169,75000		
14b	169,756250				
15a	169,768750	15	169,77500		
15b	169,781250				
16a	169,793750	16	169,80000		
16b	169,806250				

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/44/EF af 7. september 2005 om harmoniserede flodinformationstjenester (RIS) på de indre vandveje i Fællesskabet

(Den Europæiske Unions Tidende L 255 af 30. september 2005)

Side 155, artikel 5, stk. 2, litra a) og c):

I stedet for:

»2. (…) Dette sker efter følgende tidsplan:

a) RIS-retningslinjerne — senest den 20. juni 2006

b) (…)

c) de tekniske specifikationer for fartøjssporingssystemerne — senest den 20. december 2006.«

læses:

»2. (…) Dette sker efter følgende tidsplan:

a) RIS-retningslinjerne — senest den 20. juli 2006

b) (…)

c) de tekniske specifikationer for fartøjssporingssystemerne — senest den 20. januar 2007.«